

Second Part in Persian
Seconde partie en persan

الجزء الثاني بالفارسية
قسمت دوم بفارسی

**In the Name of the Lord of Utterance,
The Mighty.**

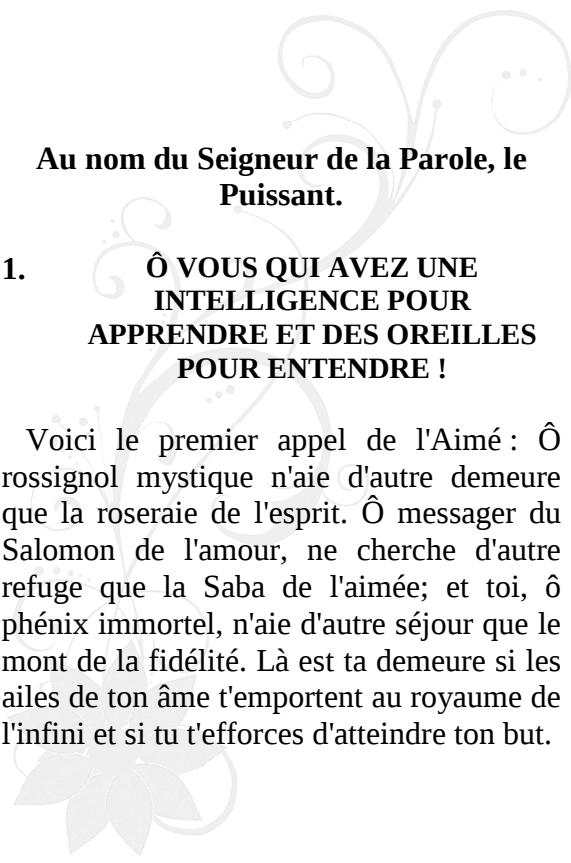
**1. O YE PEOPLE THAT HAVE
MINDS TO KNOW AND EARS
TO HEAR!**

The first call of the Beloved is this: O mystic nightingale! Abide not but in the rose-garden of the spirit. O messenger of the Solomon of love! Seek thou no shelter except in the Sheba of the well-Beloved and O immortal phoenix! Dwell not save on the mount of faithfulness. Therein is thy habitation, if on the wings of thy soul thou soarest to the realm of the infinite and seekest to attain thy goal.

بنام گوینده توانا

1. ای صاحبان هوش و گوش

اول سروش دوست این است
ای بلبل معنوی جز در گُلبن معانی جای
مگزین و ای هدهد سلیمان عشق جز در سبای
جانان وطن مگیر. وای عَنقای بقا جز در قاف
وفا محل میپذیر. این است مکان تو اگر بلا
مکان بپر جان برپری و آهنگ مقام خود
رایگان نمایی.

**Au nom du Seigneur de la Parole, le
Puissant.**

**1. Ô VOUS QUI AVEZ UNE
INTELLIGENCE POUR
APPRENDRE ET DES OREILLES
POUR ENTENDRE !**

Voici le premier appel de l'Aimé : Ô rossignol mystique n'aie d'autre demeure que la roseraie de l'esprit. Ô messager du Salomon de l'amour, ne cherche d'autre refuge que la Saba de l'aimée; et toi, ô phénix immortel, n'aie d'autre séjour que le mont de la fidélité. Là est ta demeure si les ailes de ton âme t'emportent au royaume de l'infini et si tu t'efforces d'atteindre ton but.

بنام گوینده توانا

1. ای صاحبان هوش و گوش

اولِ سروش دوست این است
ای بلبل معنوی جز در گُلبن معانی جای
مگزین و ای هدهد سلیمان عشق جز در سبای
جانان وطن مگیر. وای عَنقای بقا جز در قاف
وفا محلِ مپذیر. این است مکان تو اگر بلا
مکان بپر جان برپری و آهنگ مقام خود
رایگان نمایی.

2

O SON OF SPIRIT!

The bird seeketh its nest; the nightingale the charm of the rose; whilst those birds, the hearts of men, content with transient dust, have strayed far from their eternal nest, and with eyes turned towards the slough of heedlessness are bereft of the glory of the divine presence. Alas! How strange and pitiful; for a mere cupful, they have turned away from the billowing seas of the Most High, and remained far from the most effulgent horizon.

2

Ô FILS DE L'ESPRIT !

L'oiseau cherche son nid, le rossignol le charme de la rose alors que les cœurs des hommes, ces oiseaux satisfaits de la poussière éphémère, s'égarent loin de leur nid éternel et, les yeux tournés vers le marécage de la négligence, se privent de la gloire de la présence divine. Hélas ! Quelle chose étrange et pitoyable ! Pour une simple coupe, ils se détournent des océans impétueux du Très-Haut et restent éloignés du plus resplendissant des horizons.

2. ای پسر روح

هر طیری را نظر بر آشیان است و هر
بلبلی را مقصود جمال گُل. مگر طیور افئدۀ
عباد که به تراب فانی قانع شده از آشیان باقی
دور مانده اند و به گلهای بُعد توجه نموده از
گلهای قُرب محروم گشته اند. زهی حیرت و
حسرت و افسوس و دریغ که به ا بریقی از
امواج بحر رفیق اعلیٰ گُذشته اند و از اُفق
اُبهی دور مانده اند.

3.

O FRIEND!

In the garden of thy heart plant naught but the rose of love, and from the nightingale of affection and desire loosen not thy hold. Treasure the companionship of the righteous and eschew all fellowship with the ungodly.

3.

Ô AMI !

Dans le jardin de ton cœur, ne plante que la rose de l'amour, et du rossignol de l'affection et du désir, ne desserre pas ton étreinte. Chéris la compagnie des justes et évite toute relation avec les impies.

3. ای دوست

در روضه قلب جز گل عشق مکار و از
ذیل بلبل حُب و شوق دست مدار. مصاحبت
ابرار را غنیمت دان و از مرافقت اشرار
دست و دل هر دو بردار.

4. O SON OF JUSTICE!

Whither can a lover go but to the land of his beloved? and what seeker findeth rest away from his heart's desire? To the true lover reunion is life, and separation is death. His breast is void of patience and his heart hath no peace. A myriad lives he would forsake to hasten to the abode of his beloved.

4. Ô FILS DE LA JUSTICE !

Où peut aller l'amant sinon au pays de son aimée ? Et quel chercheur trouverait le repos loin du désir de son cœur ? Pour l'amant sincère, la réunion est la vie, la séparation est la mort. Impatient, son cœur n'a point de paix. Il sacrifierait une myriade de vies pour se précipiter vers la demeure de son aimée.

4. ای پسر انصاف

کدام عاشق که جز در وطن معشوق محل
گیرد و کدام طالب که بی مطلوب راحت
جوید. عاشق صادق را حیات در وصال
است و موت در فراق صدرشان از صبر
خالی و قلوبشان از اضطبار مقدس. از صد
هزار جان درگذرند و به کوی جانان شتابند.

5. O SON OF DUST!

Verily I say unto thee: Of all men the most negligent is he that disputeth idly and seeketh to advance himself over his brother. Say, O brethren! Let deeds, not words, be your adorning.

5. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

En vérité je te le dis ! De tous les hommes, le plus négligent est celui qui argumente vainement et cherche à s'élever au-dessus de son frère. Dites : Ô frères, que les actes et non les mots soient votre ornement !

5. ای پسر خاک

براستی می گویم غافلترین عباد کسی است
که در قول مجادله نماید و بر برادر خود تفوق
جوید بگو ای برادران باعمال خود را بیارائید
نه به اقوال.

6. O SON OF EARTH!

Know, verily, the heart wherein the least remnant of envy yet lingers, shall never attain My everlasting dominion, nor inhale the sweet savors of holiness breathing from My kingdom of sanctity.

6. Ô FILS DE LA TERRE !

Sache en vérité que le cœur où subsiste encore la moindre trace d'envie jamais n'atteindra mon empire éternel et jamais ne respirera les doux parfums de sainteté qu'exhale mon royaume sacré

6. ای پسران ارض

براستی بدانید قلبی که در آن شائبه حسد
باقی باشد البته به جبروت باقی من در نیاید
واز ملکوت تقدیس من روائح قدس نشنود.

7. O SON OF LOVE!

Thou art but one step away from the glorious heights above and from the celestial tree of love. Take thou one pace and with the next advance into the immortal realm and enter the pavilion of eternity. Give ear then to that which hath been revealed by the pen of glory.

7. Ô FILS DE L'AMOUR !

Un seul pas te sépare des hauteurs glorieuses et de l'arbre céleste de l'amour. Fais un pas puis un autre, avance vers le royaume immortel et pénètre sous la tente d'éternité. Prête alors l'oreille à ce que révèle la plume de gloire.

7. ای پسر حُب

از توتا رَفَرَف امتناع قرب و سدرهٔ ارتفاع
عشق قَدَمی فاصله. قَدَم اوّل بردار و قدم دیگر
بر عالم قَدَم گذار و در سُرّایق خُلد وارد شو
پس بشنو آنچه از قلم عِزّ نزول یافت.

8. O SON OF GLORY!

Be swift in the path of holiness, and enter the heaven of communion with Me. Cleanse thy heart with the burnish of the spirit, and hasten to the court of the Most High.

8. Ô FILS DE LA GLOIRE !

Fais diligence dans la voie de la sainteté et entre au ciel de la communion avec moi. Purifie ton cœur au brillant de l'esprit et empresse-toi vers la cour du Très-Haut.

8. ای پسرِ عزِ

در سبیلِ قدس چالاک شو و بر افلاک اُنس
قدم گذار قلب را بصیقلِ روح پاک کن و آهنگ
ساحتِ لولاک نما.

9. O FLEETING SHADOW!

Pass beyond the baser stages of doubt and rise to the exalted heights of certainty. Open the eye of truth, that thou mayest behold the veiless Beauty and exclaim : Hallowed be the Lord, the most excellent of all creators!

9. Ô OMBRE FUGACE !

Dépasse les stades inférieurs du doute et monte aux sommets exaltés de la certitude. Ouvre l'œil de vérité, contemple la beauté sans voile et proclame : Sanctifié soit le Seigneur, le plus excellent des créateurs !

9. ای سایه نابود

از مدارج ذلّ و هم بگذر و بمعارج عزّ
یقین اندر آ. چشم حق بگشا تا جمال مبین بینی
و تبارک الله احسن الخالقین گوئی.

10 O SON OF DESIRE!

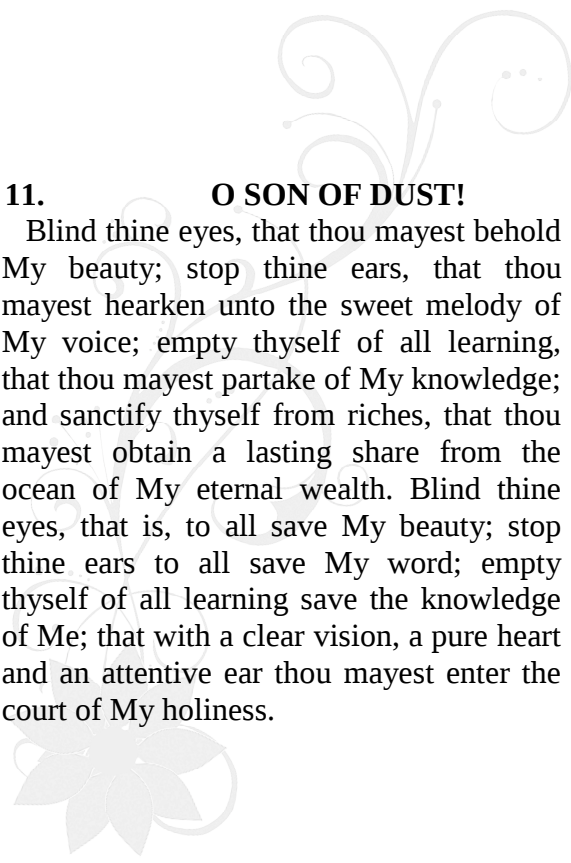
Give ear unto this: Never shall mortal eye recognize the everlasting Beauty, nor the lifeless heart delight in aught but in the withered bloom. For like seeketh like, and taketh pleasure in the company of its kind.

10. Ô FILS DU DESIR !

Prête l'oreille : Jamais l'œil mortel ne reconnaîtra la beauté éternelle et le cœur sans vie ne se délectera jamais que de la fleur fanée. Le semblable cherche son semblable et prend plaisir à sa compagnie.

10. ای پسر هوی

براستی بشنو چشم فانی جمال باقی نشناسد
و دل مرده جز بگل پژمرده مشغول نشود
زیرا که هر قرینی قرین خود را جوید و به
جنس خود اُنس گیرد.

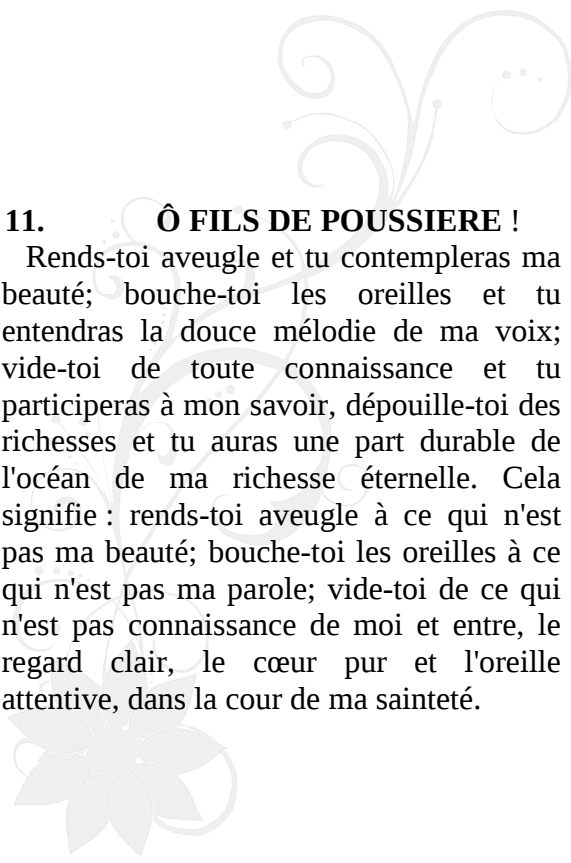

11. O SON OF DUST!

Blind thine eyes, that thou mayest behold My beauty; stop thine ears, that thou mayest hearken unto the sweet melody of My voice; empty thyself of all learning, that thou mayest partake of My knowledge; and sanctify thyself from riches, that thou mayest obtain a lasting share from the ocean of My eternal wealth. Blind thine eyes, that is, to all save My beauty; stop thine ears to all save My word; empty thyself of all learning save the knowledge of Me; that with a clear vision, a pure heart and an attentive ear thou mayest enter the court of My holiness.

11. ای پسر تراب

کور شو تا جمال بینی و کر شو تا لحن
و صوت ملیح را شنوی و جاهل شو تا از
علم نصیب بری و فقیر شو تا از بحر غنای
لا یزالم قسمت بیزوال برداری. کور شو یعنی
از مشاهده غیر جمال من و کر شو یعنی از
استماع کلام غیر من و جاهل شو یعنی از
سوای علم من. تا با چشم پاک و دل طیب
و گوش لطیف بساحت قدسم در آئی.

11. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

Rends-toi aveugle et tu contempleras ma beauté; bouche-toi les oreilles et tu entendras la douce mélodie de ma voix; vide-toi de toute connaissance et tu participeras à mon savoir, dépouille-toi des richesses et tu auras une part durable de l'océan de ma richesse éternelle. Cela signifie : rends-toi aveugle à ce qui n'est pas ma beauté; bouche-toi les oreilles à ce qui n'est pas ma parole; vide-toi de ce qui n'est pas connaissance de moi et entre, le regard clair, le cœur pur et l'oreille attentive, dans la cour de ma sainteté.

11. ای پسر تراب

کور شو تا جمال بینی و کر شو تا لحن
و صوت ملیح را شنوی و جاهل شو تا از
علم نصیب بری و فقیر شو تا از بحر غنای
لا یزالم قسمت بیزوال برداری. کور شو یعنی
از مشاهده غیر جمال من و کر شو یعنی از
استماع کلام غیر من و جاهل شو یعنی از
سوای علم من. تا با چشم پاک و دل طیب
و گوش لطیف بساحت قدسم در آئی.

12. O MAN OF TWO VISIONS!

Close one eye and open the other. Close one to the world and all that is therein, and open the other to the hallowed beauty of the Beloved.

12. Ô HOMME A DEUX REGARDS !

Ferme un œil et ouvre l'autre. Ferme un œil au monde et à tout ce qu'il contient, ouvre l'autre à la sainte beauté de l'Aimé.

12. ای صاحب دو چشم

چشمی بربند و چشمی برگشا. بربند یعنی
از عالم و عالمیان. برگشا یعنی بجمال قدس
جانان.

13. O MY CHILDREN!

I fear lest, bereft of the melody of the dove of heaven, ye will sink back to the shades of utter loss, and, never having gazed upon the beauty of the rose, return to water and clay.

13. Ô MES ENFANTS !

Privés de la mélodie de la colombe céleste, je crains que vous ne retombiez dans les ténèbres de la perdition complète et que vous ne retourniez à l'eau et à la boue sans avoir admiré la beauté de la rose.

13. ای پسران من

ترسم که از نغمه ورقا فیض نبرده به دیار
فنا راجع شوید و جمال گل ندیده به آب و گل
باز گردید.

14.

O FRIENDS!

Abandon not the everlasting beauty for a beauty that must die, and set not your affections on this mortal world of dust.

14.

Ô AMIS !

N'abandonnez pas la beauté éternelle pour une beauté périssable et ne placez pas vos affections dans ce monde mortel de poussière.

14. ای دوستان من

به جمال فانی از جمال باقی مگذرید و
بخاکدان ترابی دل مبندید.

15. O SON OF SPIRIT!

The time cometh, when the nightingale of holiness will no longer unfold the inner mysteries and ye will all be bereft of the celestial melody and of the voice from on high.

15. Ô FILS DE L'ESPRIT !

Le temps vient où le rossignol de sainteté ne dévoilera plus les mystères sacrés et vous serez privés de la mélodie céleste et de la voix d'en haut.

15. ای پسر روح

وقتی آید که بلبل قدس معنوی از بیان
اسرار معانی ممنوع شود و جمیع از نغمه
رحمانی و ندای سبحانی ممنوع گردید.

16. O ESSENCE OF NEGLIGENCE!

Myriads of mystic tongues find utterance in one speech, and myriads of hidden mysteries are revealed in a single melody; yet, alas, there is no ear to hear, nor heart to understand.

16. Ô ESSENCE DE NEGLIGENCE !

Des myriades de langues mystiques trouvent leur expression dans un seul discours et des myriades de mystères cachés sont révélés dans une seule mélodie. Mais hélas, il n'y a pas d'oreille pour entendre ni de cœur pour comprendre.

16. ای جوهر غفلت

دریغ که صد هزار لسان معنوی در لسانی
ناطق و صد هزار معانی غیبی در لحنی
ظاهر، ولکن گوشى نه تا بشنود و قلبى نه تا
حرفى بیابد.

17. O COMRADES!

The gates that open on the Placeless stand wide and the habitation of the loved one is adorned with the lovers' blood, yet all but a few remain bereft of this celestial city, and even of these few, none but the smallest handful hath been found with a pure heart and sanctified spirit.

17. Ô COMPAGNONS !

Les portes qui donnent sur l'infini sont grandes ouvertes, et la demeure de l'Aimé est auréolée du sang de ses amants. Pourtant, tous sauf un petit nombre sont exclus de cette cité céleste et même, parmi ce petit nombre, seule s'y trouve une infime poignée au cœur pur et à l'esprit sanctifié.

17. ای همگنان

ابواب لامکان باز گشته و دیار جانان از
دم عاشقان زینت یافته و جمیع از این شهر
روحانی محروم مانده اند إِلَّا قَلیلی و از آن
قلیل هم با قلب طاهر و نَفْس مقدّس مشهود
نگشت إِلَّا أَقَلّ قَلیلی.

**18. O YE DWELLERS IN THE
HIGHEST PARADISE!**

Proclaim unto the children of assurance
that within the realms of holiness, nigh
unto the celestial paradise, a new garden
hath appeared, round which circle the
denizens of the realm on high and the
immortal dwellers of the exalted paradise.
Strive, then, that ye may attain that station,
that ye may unravel the mysteries of love
from its wind-flowers and learn the secret
of divine and consummate wisdom from its
eternal fruits. Solaced are the eyes of them
that enter and abide therein!

18. ای اهل فردوس برین

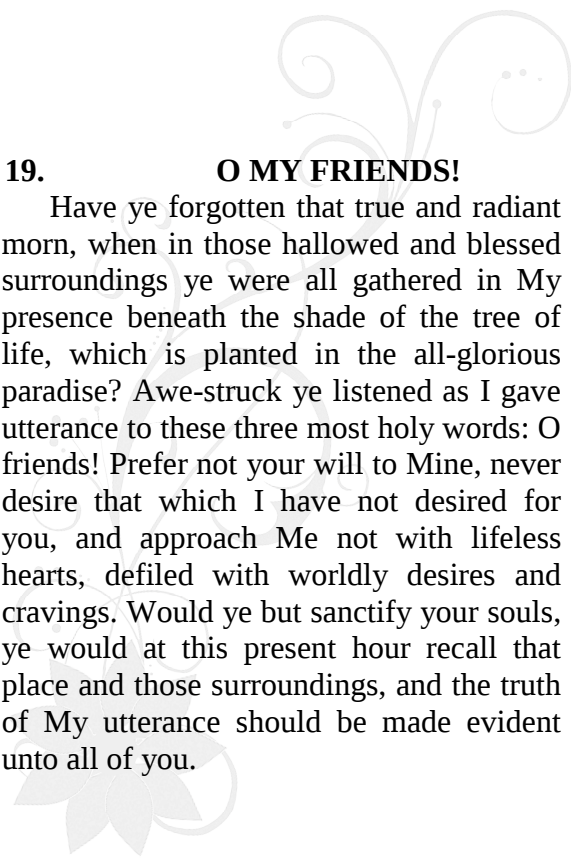
اهل یقین را اِخبار نمائید که در فضای قدسِ
قربِ رضوانِ روضهٔ جدیدی ظاهر گشته و
جمیع اهل عالین و هیاکل خلد برین طائف
حول آن گشته اند. پس جهدی نمائید تا بآن
مقام در آئید و حقائق اسرار عشق را از
شقایقش جوئید و جمیع حکمت‌های بالغهٔ اُحدیه
را از اثمار باقیه اش بیابید. قَرَّتْ أَبْصَارُ الَّذِينَ
هُمْ دَخَلُوا فِيهِ آمَنِينَ.

18. Ô VOUS QUI HABITEZ LE PARADIS SUPREME !

Annoncez aux enfants de la certitude que, parmi les royaumes de sainteté, près du paradis céleste, un nouveau jardin paraît autour duquel circulent les hôtes du royaume d'en haut et les habitants immortels du paradis sublime. Efforcez-vous d'y accéder, de découvrir en ses anémones les mystères de l'amour et de percer en ses fruits éternels le secret de la sagesse divine et parfaite. Apaisés sont les cœurs de ceux qui entrent et demeurent en ces lieux

18. ای اهل فردوس برین

اهل یقین را اِخبار نمائید که در فضای قدسِ
قربِ رضوانِ روضهٔ جدیدی ظاهر گشته و
جمیع اهل عالین و هیاکل خُلد برین طائف
حول آن گشته اند. پس جهدی نمائید تا بآن
مقام در آئید و حقائق اسرار عشق را از
شقایقش جوئید و جمیع حکمت‌های بالغهٔ اُحدیه
را از اثمار باقیه اش بیابید. قَرَّتْ أَبْصَارُ الَّذِينَ
هُمْ دَخَلُوا فِيهِ آمِنِينَ.

19. O MY FRIENDS!

Have ye forgotten that true and radiant morn, when in those hallowed and blessed surroundings ye were all gathered in My presence beneath the shade of the tree of life, which is planted in the all-glorious paradise? Awe-struck ye listened as I gave utterance to these three most holy words: O friends! Prefer not your will to Mine, never desire that which I have not desired for you, and approach Me not with lifeless hearts, defiled with worldly desires and cravings. Would ye but sanctify your souls, ye would at this present hour recall that place and those surroundings, and the truth of My utterance should be made evident unto all of you.

آیا فراموش کرده اید آن صبح صادق
 روشنی را که در ظلّ شجرهٔ انیسا که در
 فردوس اعظم غرس شده، جمیع در آن فضای
 قدس مبارک نزد من حاضر بودید و به سه کلمهٔ
 طیّبه تکلم فرمودم و جمیع آن کلمات را شنیده و
 مدهوش گشتید و آن کلمات این بود

ای دوستان رضای خود را به رضای من
 اختیار کنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز
 مخواهید و با دل‌های مرده که بآمال و آرزو آلوده
 شده نزد من می‌آیند. اگر صدر را مقدّس کنید حال
 آن صحرا و آن فضا را به نظر درآرید و بیان
 من بر همهٔ شما معلوم شود.

19. Ô MES AMIS !

Avez-vous oublié ce matin vrai et resplendissant où vous étiez réunis en ma présence, dans ces lieux sanctifiés et bénis, à l'ombre de l'arbre de vie planté dans le très glorieux paradis ? Vous écoutiez, subjugués, pendant que je prononçais ces trois paroles les plus sacrées : Ô amis, ne préférez pas votre volonté à la mienne, ne désirez pas ce que je ne désire pas pour vous et ne m'approchez pas d'un cœur sans vie, souillés d'appétits et de désirs terrestres. Si vous sanctifiez vos âmes, vous reverrez alors ce lieu et ses alentours, et la vérité de mes paroles deviendra évidente à chacun de vous.

آیا فراموش کرده اید آن صبح صادق روشنی
را که در ظلّ شجرهٔ انیسا که در فردوس اعظم
غرس شده، جمیع در آن فضای قدس مبارک
نزد من حاضر بودید و به سه کلمهٔ طیّبه تکلم
فرمودم و جمیع آن کلماترا شنیده و مدّهوش
گشتید و آن کلمات این بود

ای دوستان رضای خود را به رضای من
اختیار کنید و آنچه برای شما خواهم هرگز
مخواهید و با دلهای مرده که بآمال و آرزو آلوده
شده نزد من می‌آئید. اگر صدر را مقدّس کنید حال
آن صحرا و آن فضا را به نظر در آرید و بیان
من بر همهٔ شما معلوم شود.

In the eighth of the most holy lines, in the fifth Tablet of Paradise, He saith :

**20. O YE THAT ARE LYING AS DEAD
ON THE COUCH OF
HEEDLESSNESS!**

Ages have passed and your precious lives are well-nigh ended, yet not a single breath of purity hath reached Our court of holiness from you. Though immersed in the ocean of misbelief, yet with your lips ye profess the one true faith of God. Him whom I abhor ye have loved, and of My foe ye have made a friend. Notwithstanding, ye walk on My earth complacent and self-satisfied, heedless that My earth is weary of you and everything within it shunneth you. Were ye but to open your eyes, ye would, in truth, prefer a myriad griefs unto this joy, and would count death itself better than this life.

در سطر هشتم از اسطر قدس که در لوح پنجم
از فردوس است میفرماید :

20. ای مردگان فراش غفلت

قرنها گذشت و عمر گرانمایه را به انتها
رسانده اید و نَفَسِ پاکی از شما به ساحت قدس
ما نیامد. در أَبْحَرِ شرک مُستغرقید و کلمهٔ توحید
بر زبان میرانید. مبعوض مرا محبوب خود
دانسته اید و دشمن مرا دوست خود گرفته اید و
در ارض من به کمال خُرّمی و سرور مشی
مینمائید و غافل از آنکه زمین من از تو بیزار
است و اشیای ارض از تو در گریز. اگر فی
الجمله بصر بگشائی صد هزار حزن را از این
سرور خوشتر دانی و فنا را از این حیات
نیکوتر شمری.

A la huitième ligne des versets sacrés de la cinquième tablette du paradis, il dit :

**20. Ô VOUS QUI GISEZ COMME DES
MORTS SUR LA COUCHE DE
NEGLIGENCE !**

Des siècles ont passé et votre vie précieuse approche de sa fin; mais de vous, aucun souffle pur n'est monté jusqu'à notre cour de sainteté. Plongés dans l'océan de l'erreur, vos lèvres confessent pourtant la seule vraie foi de Dieu. Celui que j'abhorre, vous l'aimez, et de mon ennemi, vous faites un ami. Néanmoins vous foulez ma terre, suffisants et présomptueux, sans savoir qu'elle est lasse de vous et que tout en elle vous échappe. Ouvrez donc les yeux, et vous comprendrez qu'une multitude de peines est vraiment préférable à cette joie et que la mort elle-même vaut mieux que cette vie.

در سطر هشتم از اسطر قدس که در لوح پنجم
از فردوس است میفرماید :

20. ای مردگان فراش غفلت

قرنها گذشت و عمر گرانمایه را به انتها
رسانده اید و نَفَسِ پاکی از شما به ساحت قدس
ما نیامد. در أَبْحَرِ شرک مُستغرقید و کلمهٔ توحید
بر زبان میرانید. مبعوض مرا محبوب خود
دانسته اید و دشمن مرا دوست خود گرفته اید و
در ارض من به کمال خُرْمی و سرور مشی
مینمائید و غافل از آنکه زمین من از تو بیزار
است و اشیای ارض از تو در گریز. اگر فی
الجمله بصر بگشائی صد هزار حزن را از این
سرور خوشتر دانی و فنا را از این حیات
نیکوتر شمری.

21. O MOVING FORM OF DUST!

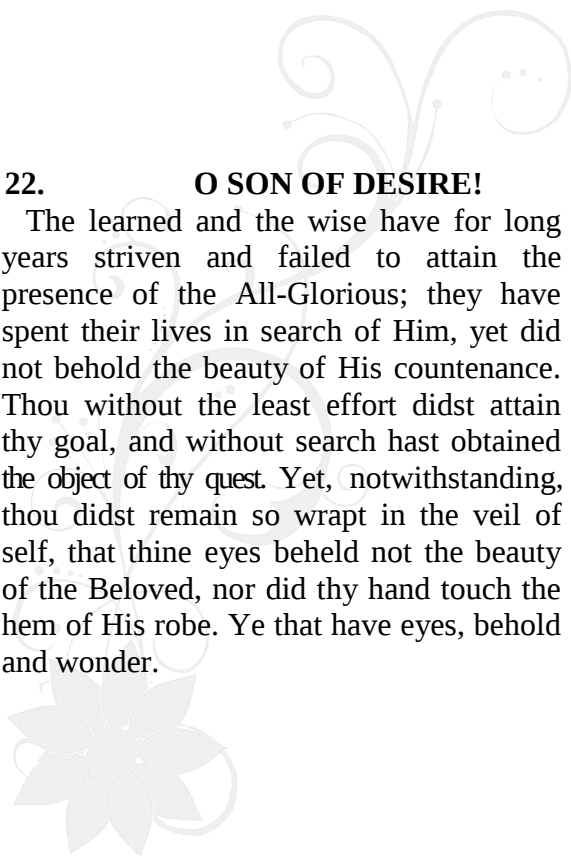
I desire communion with thee, but thou wouldst put no trust in Me. The sword of thy rebellion hath felled the tree of thy hope. At all times I am near unto thee, but thou art ever far from Me. Imperishable glory I have chosen for thee, yet boundless shame thou hast chosen for thyself. While there is yet time, return, and lose not thy chance.

21. Ô FORME MOUVANTE DE POUSSIÈRE !

J'aspire à communier avec toi, et tu me refuses ta confiance. L'épée de ta rébellion a abattu l'arbre de ton espérance. Je suis sans cesse près de toi, mais tu es toujours loin de moi. Je t'ai réservé la gloire impérissable, et tu as préféré un abaissement total. Alors qu'il en est temps encore, reviens et ne laisse pas passer ta chance.

21. ای خاک متحرک

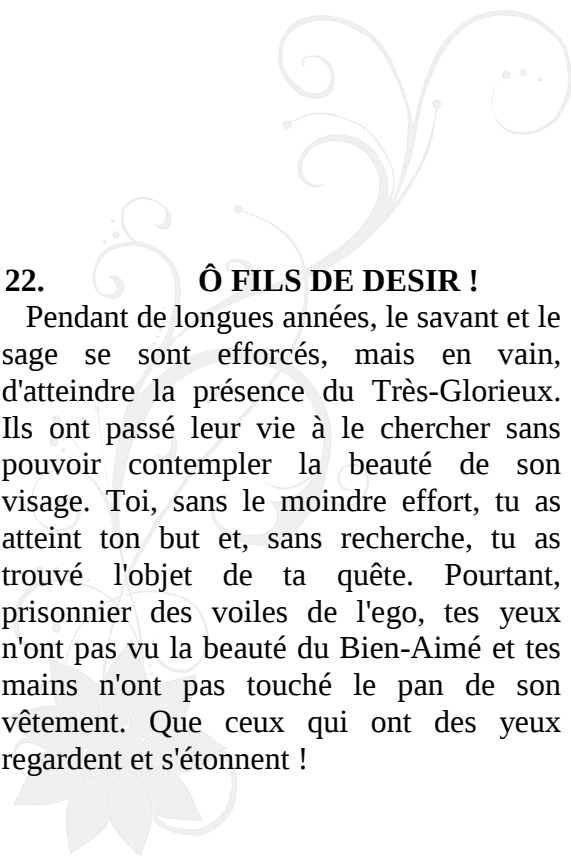
من بتو مأنوسم و تو از من مأیوس، سیف
عِصیان شجرهٔ امید ترا بریده و در جمیع حال
به تو نزدیکم و تو در جمیع احوال از من
دور. و من عزّت بیزوال برای تو اختیار
نمودم و تو ذلّت بی منتهی برای خود
پسندیدی، آخر تا وقت باقی مانده رجوع کن و
فرصت را مگذار.

22.**O SON OF DESIRE!**

The learned and the wise have for long years striven and failed to attain the presence of the All-Glorious; they have spent their lives in search of Him, yet did not behold the beauty of His countenance. Thou without the least effort didst attain thy goal, and without search hast obtained the object of thy quest. Yet, notwithstanding, thou didst remain so wrapt in the veil of self, that thine eyes beheld not the beauty of the Beloved, nor did thy hand touch the hem of His robe. Ye that have eyes, behold and wonder.

22. ای پسر هوی

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و بوصول
ذی الجلال فائز نگشتند، و عمرها دویدند و به
لقای ذی الجمال نرسیدند، و تو نادویده به
منزل رسیده ای و ناطلبیده به مطلب واصل
شدی وبعد از جمیع این مقام و رتبه به حجاب
نَفْسِ خود چنان محتجب ماندی که چشمت به
دوست نیفتاد و دستت به دامن یار نرسید.
فَتَعَجَّبُوا مِنْ ذَلِكَ يَا أُولِي الْأَبْصَارِ.

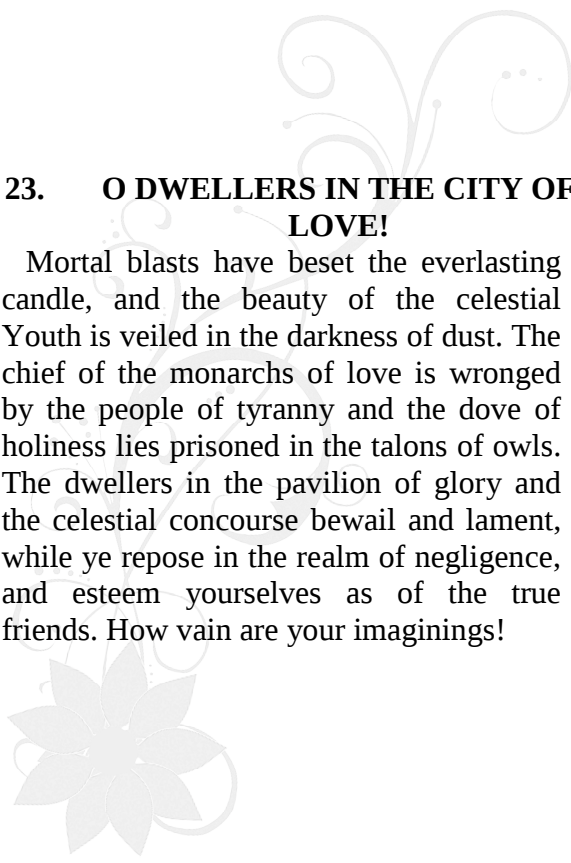

22. Ô FILS DE DESIR !

Pendant de longues années, le savant et le sage se sont efforcés, mais en vain, d'atteindre la présence du Très-Glorieux. Ils ont passé leur vie à le chercher sans pouvoir contempler la beauté de son visage. Toi, sans le moindre effort, tu as atteint ton but et, sans recherche, tu as trouvé l'objet de ta quête. Pourtant, prisonnier des voiles de l'ego, tes yeux n'ont pas vu la beauté du Bien-Aimé et tes mains n'ont pas touché le pan de son vêtement. Que ceux qui ont des yeux regardent et s'étonnent !

22. ای پسر هوی

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و بوصول
ذی الجلال فائز نگشتند، و عمرها دویدند و به
لقای ذی الجمال نرسیدند، و تو نادویده به
منزل رسیده ای و ناطلبیده به مطلب واصل
شدی وبعد از جمیع این مقام و رتبه به حجاب
نَفْسِ خود چنان محتجب ماندی که چشمت به
دوست نیفتاد و دستت به دامن یار نرسید.
فَتَعَجَّبُوا مِنْ ذَلِكَ يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ.

23. O DWELLERS IN THE CITY OF LOVE!

Mortal blasts have beset the everlasting candle, and the beauty of the celestial Youth is veiled in the darkness of dust. The chief of the monarchs of love is wronged by the people of tyranny and the dove of holiness lies prisoned in the talons of owls. The dwellers in the pavilion of glory and the celestial concourse bewail and lament, while ye repose in the realm of negligence, and esteem yourselves as of the true friends. How vain are your imaginings!

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده
 و جمال غلام روحانی در غبار تیرهٔ ظلمانی
 مستور مانده. سلطان سلاطین عشق در دست
 رعایای ظلم مظلوم و حمامهٔ قدسی در دست
 جُعدان گرفتار. جمیع اهل سُرّادق ابهی و ملاء
 اعلیٰ نوحه و ندبه می نمایند و شما در کمال
 راحت در ارض غفلت اقامت نموده اید و خود
 را هم از دوستان خالص محسوب داشته اید.
 فَبَاطِلٌ مَا أَنْتُمْ تَظُنُّونَ.

23. Ô HABITANTS DE LA CITE DE L'AMOUR !

De funestes tourbillons ont enveloppé le flambeau éternel et la beauté de l'Adolescent divin est assombrie par la noire poussière. Le primat des monarques d'amour est opprimé par le peuple de la tyrannie et la colombe de sainteté gît prisonnière sous les serres des hiboux. Les habitants du pavillon de gloire et l'assemblée céleste gémissent et se lamentent pendant que vous vous reposez au royaume de négligence et que vous vous prenez pour de véritables amis. Que vaines sont vos imaginations !

23. ای اهل دیار عشق

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده
وجمال غلام روحانی در غبار تیرهٔ ظلمانی
مستور مانده. سلطان سلاطین عشق در دست
رَعاِیای ظلمِ مظلوم و حَمَامَةُ قدسی در دست
جُغدان گرفتار. جمیع اهل سُرُادقِ اُبهی و ملاءِ
اعلیٰ نوحه و ندبه می نمایند و شما در کمال
راحت در ارض غفلت اقامت نموده اید و خود
را هم ازدوستان خالص محسوب داشته اید.
فَباطِلٌ ما اَنْتُمْ تَظُنُّونَ.

**24. O YE THAT ARE FOOLISH, YET
HAVE A NAME TO BE WISE!**

Wherefore do ye wear the guise of shepherds, when inwardly ye have become wolves, intent upon My flock? Ye are even as the star, which riseth ere the dawn, and which, though it seems radiant and luminous, leadeth the wayfarers of My city astray into the paths of perdition.

**24. Ô VOUS QUI ETES SOTS ET,
CEPENDANT, PASSEZ POUR SAGES !**

Pourquoi prenez-vous l'apparence de bergers alors qu'au fond, vous êtes devenus des loups acharnés contre mon troupeau ? Vous êtes même comme l'étoile qui précède l'aurore : elle paraît brillante et lumineuse alors qu'elle égare les voyageurs de ma cité sur les chemins de perdition.

24. ای جهلای معروف بعلم

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن
ذنب اغنام من شده اید. مَثَل شما مثل ستاره
قبل از صبح است که در ظاهر دُرّی و روشن
است و در باطن سبب اِضلال و هلاکت
کاروانهای مدینه و دیار من است.

**25. O YE SEEMING FAIR YET
INWARDLY FOUL!**

Ye are like clear but bitter water, which to outward seeming is crystal pure but of which, when tested by the divine Assayer, not a drop is accepted. Yea, the sun beam falls alike upon the dust and the mirror, yet differ they in reflection even as doth the star from the earth : nay, immeasurable is the difference!

**25. Ô VOUS QUI PARAISEZ JUSTES, MAIS
QUI AU FONDETES PERFIDES !**

Vous êtes comme une eau claire et amère apparemment pure comme du cristal, mais le divin Dégustateur n'en accepte aucune goutte. Certes, le rayon de soleil tombe sur la poussière comme sur le miroir; mais leurs reflets diffèrent comme diffère l'étoile de la terre ; immense est la différence !

25. ای بظاهر آراسته و به باطن کاسته

مَثَلِ شَمَا مِثْلِ آبِ تَلَخِ صَافِیِ اسْتِ کِه کَمَالِ
لَطَافَتِ وَ صَفَا از آن در ظاهر مشاهده شود،
چون به دست صرّاف ذائِقَهُ أَحَدِیَه افتد قطره
از آنرا قبول نفرماید. بلی، تجلی آفتاب در
تراب و مرآت هر دو موجود ولکن از فرّقدان
تا ارض فرّق دان، بلکه فرق بی منتهی در
میان.

26. O MY FRIEND IN WORD!

Ponder awhile. Hast thou ever heard that friend and foe should abide in one heart? Cast out then the stranger, that the Friend may enter His home.

26. Ô MON AMI EN PAROLES !

Médite un instant. As-tu jamais entendu dire qu'un seul cœur devrait accueillir à la fois l'ami et l'ennemi? Chasse donc l'étranger pour que l'Ami rentre chez lui.

26. ای دوست لسانی من

قدری تأمل اختیارکن هرگز شنیده ای که یار
و اغیار در قلبی بگنجد پس اغیار را بران تا
جانان بمنزل خود درآید.

27. O SON OF DUST!

All that is in heaven and earth I have ordained for thee, except the human heart, which I have made the habitation of My beauty and glory; yet thou didst give My home and dwelling to another than Me; and whenever the manifestation of My holiness sought His own abode, a stranger found He there, and, homeless, hastened unto the sanctuary of the Beloved. Notwithstanding I have concealed thy secret and desired not thy shame.

27. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

J'ai créé pour toi tout ce qui est au ciel et sur la terre, excepté le cœur humain dont j'ai fait le siège de ma beauté et de ma gloire. Pourtant, tu as ouvert mon foyer et ma demeure à un autre que moi, et chaque fois que la manifestation de ma sainteté a cherché son propre logis, elle y a trouvé un étranger. Sans foyer, elle est alors repartie vers le sanctuaire du Bien-Aimé. Malgré tout, je cache ton secret et ne veux pas ta honte.

27.

ای پسر خاک

جميع آنچه در آسمانها و زمين است براى
تو مقرر داشتم مگر قلوب را كه محلّ نزول
تَجَلّى جمال و اِجلال خود معيّن فرمودم،
و تو منزل و محلّ مرا به غير من گذاشتى.
چنانچه در هر زمان كه ظهور قدس من آهنگ
مكان خود نمود غير خود را يافت، اغيارديد
و لامكان به حَرَم جانان شتافت. و مع ذلك
ستر نمودم و سر نكشودم و خجلت ترا
نپسنديدم.

28. **O ESSENCE OF DESIRE!**

At many a dawn have I turned from the realms of the Placeless unto thine abode, and found thee on the bed of ease busied with others than Myself. Thereupon, even as the flash of the spirit, I returned to the realms of celestial glory and breathed it not in My retreats above unto the hosts of holiness.

28. **Ô ESSENCE DE DESIR !**

Bien des fois, à l'aurore, depuis les royaumes de l'infini, je suis venu vers ta demeure et t'ai trouvé sur la couche de repos, occupé avec d'autres que moi. Aussi, tel l'éclair de l'esprit, je suis retourné au royaume de gloire céleste et, dans mes retraites d'en haut, je n'en ai soufflé mot aux armées de sainteté.

28. ای جوهر هوی

بسا سحرگاهان که از مشرق لامکان به
مکان تو آمدم و ترا در بستر راحت به
غیر خود مشغول یافتم و چون برق
روحانی به غمام عزّ سلطانی رجوع
نمودم و در مکامن قُرب خود نزد جنود
قدس اظهار نداشتم.

29. O SON OF BOUNTY!

Out of the wastes of nothingness, with the clay of My command I made thee to appear, and have ordained for thy training every atom in existence and the essence of all created things. Thus, ere thou didst issue from thy mother's womb, I destined for thee two founts of gleaming milk, eyes to watch over thee, and hearts to love thee. Out of My loving-kindness, neath the shade of My mercy I nurtured thee, and guarded thee by the essence of My grace and favor. And My purpose in all this was that thou mightest attain My everlasting dominion and become worthy of My invisible bestowals. And yet heedless thou didst remain, and when fully grown, thou didst neglect all My bounties and occupied thyself with thine idle imaginings, in such wise that thou didst become wholly forgetful, and, turning away from the portals of the Friend didst abide within the courts of My enemy.

در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد
 تراب اُمردر عالم مُلک ظاهر نمودم و
 جمیع ذرّات ممکنات و حقائق کائنات را
 بر تربیت تو گماشتم، چنانچه قبل از
 خروج از بطن اُمّ دو چشمه شیر منیر
 برای تو مقرر داشتم و چشمها برای حفظ
 تو گماشتم و حُبّ ترا در قلوب القا نمودم
 و به صِرف جود ترا در ظلّ رحمت پروردم
 و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ
 فرمودم. و مقصود از جمیع این مراتب آن
 بود که به جبروت باقی ما درائی و قابل
 بخششهای غیبی ما شوی. و تو غافل، چون
 به ثمر آمدی از تمامی نعیم غفلت نمودی
 و بگمان باطل خود پرداختی بقسمی که
 بِالْمَرّه فراموش نمودی و از باب دوست
 بایوان دشمن مقرر یافتی و مسکن نمودی.

29. Ô FILS DE BONTE !

Des déserts du néant, je t'ai fait apparaître par l'argile de mon commandement, et j'ai confié ton éducation à chaque atome existant et à l'essence de toute chose créée. Ainsi, avant que tu ne sortes du sein de ta mère, je t'ai réservé deux sources de lait pur : des yeux pour veiller sur toi et des cœurs pour t'aimer. Par ma tendre bonté, je t'ai élevé à l'ombre de ma miséricorde, et par l'essence de ma grâce et de ma bienveillance, je t'ai protégé. Mon seul but était de te faire entrer dans mon royaume éternel et de te rendre digne de mes dons invisibles. Mais tu es resté insouciant, puis devenu adulte, tu as négligé tous mes bienfaits, et t'es livré à tes vaines imaginations au point de devenir complètement oublieux et, te détournant du portail de l'Ami, d'aller habiter dans les cours de mon ennemi.

در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد
 تراب اُمردر عالم مُلک ظاهر نمودم
 و جمیع ذرات ممکنات و حقائق کائنات را
 بر تربیت تو گماشتم، چنانچه قبل از
 خروج از بطن اُم دو چشمه شیر منیر
 برای تو مقرر داشتم و چشمها برای حفظ
 تو گماشتم و حُبّ ترا در قلوب القا نمودم
 و به صِرف جود ترا در ظلّ رحمتم پروردم
 و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ
 فرمودم. و مقصود از جمیع این مراتب آن
 بود که به جبروت باقی ما درائی و قابل
 بخششهای غیبی ما شوی. و تو غافل، چون
 به ثمر آمدی از تمامی نعیم غفلت نمودی
 و بگمان باطل خود پرداختی بقسمی که
 بِالْمَرّه فراموش نمودی و از باب دوست
 بایوان دشمن مقرر یافتی و مسکن نمودی.

30. O BOND SLAVE OF THE WORLD!

Many a dawn hath the breeze of My loving-kindness wafted over thee and found thee upon the bed of heedlessness fast asleep. Bewailing then thy plight it returned whence it came.

30. Ô ESCLAVE DU MONDE !

Que de fois, à l'aurore, la brise de mon affectueuse bonté est passée sur toi et t'a trouvé profondément endormi. Alors, pleurant sur ta condition, elle est repartie d'où elle était venue.

30. ای بنده دنیا

در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو
مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته
یافت و بر حال تو گریست و بازگشت.

31. O SON OF EARTH!

Wouldst thou have Me, seek none other than Me; and wouldst thou gaze upon My beauty, close thine eyes to the world and all that is therein; for My will and the will of another than Me, even as fire and water, cannot dwell together in one heart.

31. Ô FILS DE LA TERRE !

Si tu me veux, ne recherche que moi ; si tu veux contempler ma beauté, ferme les yeux au monde et à tout ce qu'il renferme. Car ma volonté et la volonté d'un autre sont comme le feu et l'eau, elles ne peuvent cohabiter dans un même cœur.

31. ای پسر ارض

اگر مرا خواهی جز مرا مخواه و اگر
اراده جمالم داری چشم از عالمیان بردار،
زیرا که اراده من و غیر من چون آب و آتش
در یکدل و قلب نگنجد.

32. O BEFRIENDED STRANGER!

The candle of thine heart is lighted by the hand of My power, quench it not with the contrary winds of self and passion. The healer of all thine ills is remembrance of Me, forget it not. Make My love thy treasure and cherish it even as thy very sight and life.

32. Ô ETRANGER, MON AMI !

La flamme de ton cœur est allumée par la main de mon pouvoir, ne l'éteins pas aux vents contraires de l'égoïsme et de la passion. Te souvenir de moi, c'est guérir de tous tes maux, ne l'oublie pas. Fais de mon amour ton trésor, chéris-le autant que tes propres yeux et que ta vie même.

32. ای بیگانه با یگانه

شمع دلت بر افروخته دست قدرت من
است آنرا به بادهای مخالفِ نفس و هوی
خاموش مکن و طبیبِ جمیع علتهای تو ذکر
من است فراموشش منما. حُبِّ مرا سرمایه
خود کن و چون بصر و جان عزیزش دار.

33. O MY BROTHER!

Hearken to the delightful words of My honeyed tongue, and quaff the stream of mystic holiness from My sugar-shedding lips. Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of thy heart, and water them with the water of certitude, that the hyacinths of My knowledge and wisdom may spring up fresh and green in the sacred city of thy heart.

33. Ô MON FRERE !

Écoute les paroles enchanteresses qui s'échappent de ma langue douce comme le miel et bois aux flots de sainteté mystique qui jaillissent de mes lèvres exquises comme le nectar. Sème les graines de ma divine sagesse dans la terre pure de ton cœur et arrose-les avec l'eau de la certitude afin que les hyacinthes de mon savoir et de ma sagesse poussent, verdoyantes et fraîches, dans la cité sainte de ton cœur.

33. ای برادر من

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو و از
لب نمکینم سلسبیل قدس معنوی بیاشام، یعنی
تخمهای حکمت لدنیم را در ارضِ طاهرِ قلب
بیفشان و به آب یقین آتش ده تا سنبلات علم
و حکمت من سرسبز از بلده طیبّه انبات نماید.

34. O DWELLERS OF MY PARADISE!

With the hands of loving-kindness I have planted in the holy garden of paradise the young tree of your love and friendship, and have watered it with the goodly showers of My tender grace; now that the hour of its fruiting is come, strive that it may be protected, and be not consumed with the flame of desire and passion.

34. Ô HABITANTS DE MON PARADIS !

De mes mains bienfaisantes, j'ai planté dans le parterre sacré du paradis l'arbrisseau de votre amour et de votre amitié, et je l'ai arrosé par les ondées abondantes de ma tendre miséricorde. Maintenant qu'il va donner des fruits, efforcez-vous de le protéger afin qu'il ne soit pas dévoré par le feu des désirs et des passions.

34. ای اهل رضوان من

نهال محبّت و دوستی شما را در روضه
قدس رضوان بید ملاطفت غرس نمودم و به
نیسان مرحمت آبش دادم، حال نزدیک به
ثمر رسیده. جَهدی نمائید تا محفوظ ماند و
به نار اَمَل و شهوت نسوزد.

35. O MY FRIENDS!

Quench ye the lamp of error, and kindle within your hearts the everlasting torch of divine guidance. For ere long the assayers of mankind shall, in the holy presence of the Adored, accept naught but purest virtue and deeds of stainless holiness.

35. Ô MES AMIS !

Éteignez la lampe de l'erreur et allumez en votre cœur le flambeau éternel de la providence divine. Car bientôt, en la sainte présence de l'Adoré, les juges de l'humanité n'accepteront plus que la pure vertu et les actes d'une sainteté immaculée.

35. ای دوستان من

سراج ضلالت را خاموش کنید و مشاعلِ
باقیه هدایت در قلب و دل برافروزید که
عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه
حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و
غیر از عمل پاک قبول ننمایند.

36. O SON OF DUST!

The wise are they that speak not unless they obtain a hearing, even as the cup-bearer, who proffereth not his cup till he findeth a seeker, and the lover who crieth not out from the depths of his heart until he gazeth upon the beauty of his beloved. Wherefore sow the seeds of wisdom and knowledge in the pure soil of the heart, and keep them hidden, till the hyacinths of divine wisdom spring from the heart and not from mire and clay.

36. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

Les sages sont ceux qui ne parlent que lorsqu'on les écoute, de même que l'échanson ne tend sa coupe qu'à celui qui la cherche, et que l'amoureux ne crie son amour du fond du cœur que s'il contemple la beauté de sa bien-aimée. Semez donc les graines de la sagesse et du savoir dans la terre pure du cœur, et gardez-les cachées jusqu'à ce que les jacinthes de la sagesse divine jaillissent du cœur, et non de la fange et de l'argile.

36. ای پسر تراب

حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند
لب نگشایند، چنانچه ساقی تا طالب نبیند
ساغر نبخشد و عاشق تا به جمال معشوق
فائز نشود از جان نخروشد. پس باید حبه های
حکمت و علم را در ارض طیبه قلب
مبذول دارید و مستور نمائید، تا سُنبلات
حکمت الهی از دل برآید نه از گِل.

*In the first line of the Tablet it is recorded
and written and within the sanctuary of the
tabernacle of God is hidden:*

37. O MY SERVANT!

Abandon not for that which perisheth an everlasting dominion, and cast not away celestial sovereignty for a worldly desire. This is the river of everlasting life that hath flowed from the well-spring of the pen of the merciful; well is it with them that drink!

*Voici ce qui est gravé sur la première ligne
de la tablette, et caché au cœur
du tabernacle divin :*

37. Ô MON SERVITEUR !

Ne renonce pas au royaume éternel pour ce qui périt et ne préfère pas un désir terrestre à une souveraineté céleste. Tel est le fleuve de vie éternelle qui sourd de la plume du Miséricordieux. Heureux ceux qui s'y abreuvent.

در سطر اول لوح مذکور و مسطور است
و در سُرّاق حفظ الله مستور:

37. ای بنده من

مُلک بیزوال را به انزالی از دست منه و
شاهنشهی فردوس را به شهوتی از دست مده.
این است کوثر حیوان که از معین قلم رحمن
ساری گشته. طوبی للشاربین.

38. O SON OF SPIRIT!

Burst thy cage asunder, and even as the phoenix of love soar into the firmament of holiness. Renounce thyself and, filled with the spirit of mercy, abide in the realm of celestial sanctity.

38. Ô FILS DE L'ESPRIT !

Brise ta cage et, tel le phénix de l'amour, envole-toi au firmament de sainteté. Renonce à toi-même et, comblé de l'esprit de clémence, repose au royaume de sainteté céleste.

38. ای پسر روح

قفس بشکن و چون همای عشق به
هوای قدس پرواز کن و از نَفَسِ بگذر و با
نَفَسِ رحمانی در فضای قدس ربّانی
بیارام.

39. O OFFSPRING OF DUST!

Be not content with the ease of a passing day, and deprive not thyself of everlasting rest. Barter not the garden of eternal delight for the dust-heap of a mortal world. Up from thy prison ascend unto the glorious meads above, and from thy mortal cage wing thy flight unto the paradise of the Placeless.

39. Ô ENFANT DE POUSSIÈRE !

Ne te contente pas du bien-être d'un jour qui fuit et ne te prive pas du repos éternel. N'échange pas le jardin de perpétuels délices pour la poussière d'un monde mortel. Délivré de ta prison, élève-toi jusqu'aux glorieuses prairies célestes et, libéré de ta cage mortelle, envole-toi jusqu'au paradis de l'infini.

39.

ای پسر رماد

براحت یومی قانع مشو و از راحت
بیزوال باقیه مگذر و گلشن باقی عیش
جاودان را بگلخن فانی تبدیل منما. از زندان
بصحراهای خوش جان عروج کن و از قفس
امکان به رضوانِ دلکشِ لامکان بخرام.

40. O MY SERVANT!

Free thyself from the fetters of this world, and loose thy soul from the prison of self. Seize thy chance, for it will come to thee no more.

40. Ô MON SERVITEUR !

Libère-toi des chaînes de ce monde et délivre ton âme de la prison du moi. Saisis ta chance, car jamais elle ne se représentera.

40. ای بنده من

از بند مُلک خود را رهایی بخش و از
حبس نَفَس خود را آزاد کن. وقت را
غنیمت شمر، زیرا که این وقت را دیگر
نبینی و این زمان را هرگز نیابی.

41. O SON OF MY HANDMAID!

Didst thou behold immortal sovereignty,
thou wouldst strive to pass from this
fleeting world. But to conceal the one from
thee and to reveal the other is a mystery
which none but the pure in heart can
comprehend.

41. Ô FILS DE MA SERVANTE !

Verrais-tu le royaume immortel que tu
t'efforcerais de quitter ce monde éphémère.
Mais te cacher l'un et te révéler l'autre est
un mystère que seul un cœur pur peut
comprendre.

41. ای فرزند کنیز من

اگر سلطنت باقی بینی البته به کمالِ جد
از مُلک فانی درگذری، ولکن ستر آنرا
حکمتهاست و جلوۀ این را رمزها، جزأفئدۀ
پاک ادراک ننماید.

42. O MY SERVANT!

Purge thy heart from malice and, innocent of envy, enter the divine court of holiness.

42. Ô MON SERVITEUR !

Purifie ton cœur de toute malice et, ignorant l'envie, pénètre dans la cour divine de sainteté.

42. ای بنده من

دل را از غل پاک کن و بی حسد به
بساط قدس احد بخرام.

43.

O MY FRIENDS!

Walk ye in the ways of the good pleasure of the Friend, and know that His pleasure is in the pleasure of His creatures. That is: no man should enter the house of his friend save at his friend's pleasure, nor lay hands upon his treasures nor prefer his own will to his friend's, and in no wise seek an advantage over him. Ponder this, ye that have insight!

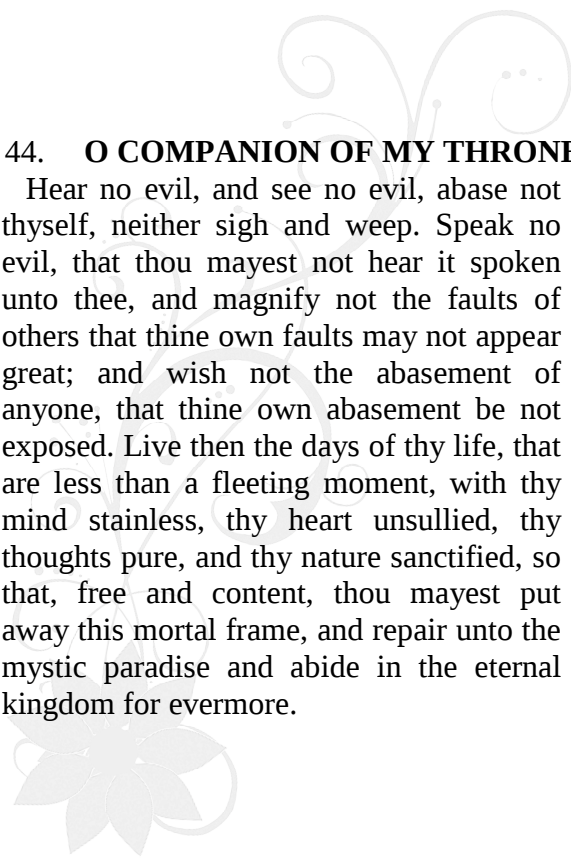
43.

Ô MES AMIS !

Parcourez les chemins du bon plaisir de l'Ami et sachez que son plaisir est en celui de ses créatures. Ainsi, nul ne devrait pénétrer chez son ami sans son consentement, ni disposer de ses biens, ni préférer sa propre volonté à la sienne, ni jamais chercher à tirer profit de lui. Méditez cela, vous qui êtes perspicaces.

43. ای دوستان من

در سبیل رضای دوست مشی نمائید و رضای او در خَلْق او بوده و خواهد بود، یعنی دوست بی رضای دوست خود در بیت او وارد نشود و در اموال او تصرف ننماید و رضای خود را به رضای او ترجیح ندهد و خود را در هیچ امری مقدم نشمارد. فَتَفَكَّرُوا فِي ذَلِكَ يَا أُولِي الْأَفْكَارِ.

44. **O COMPANION OF MY THRONE!**

Hear no evil, and see no evil, abase not thyself, neither sigh and weep. Speak no evil, that thou mayest not hear it spoken unto thee, and magnify not the faults of others that thine own faults may not appear great; and wish not the abasement of anyone, that thine own abasement be not exposed. Live then the days of thy life, that are less than a fleeting moment, with thy mind stainless, thy heart unsullied, thy thoughts pure, and thy nature sanctified, so that, free and content, thou mayest put away this mortal frame, and repair unto the mystic paradise and abide in the eternal kingdom for evermore.

44. ای رفیق عرشی

بدمشّنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن
و عویل برمیار؛ یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب
مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید
و ذلّت نفسی میپسند تا ذلّت تو چهره نگشاید.
پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس
و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی
محسوب است فارغ باش تا به فراغت از این
جسد فانی به فردوس معانی راجع شوی و در
ملکوت باقی مقرّ یابی.

44. Ô COMPAGNON DE MON TRONE !

N'écoute pas le mal et ne vois pas le mal, ne t'abaisse pas et ne laisse échapper ni soupir ni larmes. Ne dis pas de mal afin de ne pas en entendre dire de toi, ne grossis pas les fautes des autres pour que les tiennes ne paraissent pas graves; et ne souhaite l'humiliation de personne afin que la tienne ne soit pas apparente. L'esprit sans tache, le cœur immaculé, les pensées pures et l'âme sanctifiée, vis les jours de ta vie plus courts qu'un moment fugitif. Alors, libre et heureux, tu abandonneras cette forme mortelle pour te retirer dans le paradis mystique et demeurer à jamais au royaume éternel.

44. ای رفیق عرشی

بدمشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن
و عویل برمیاری؛ یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب
مردم را بزرگ مدان تا عیب تو بزرگ ننماید
و ذلّت نفسی میپسند تا ذلّت تو چهره نگشاید.
پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس
و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی
محسوب است فارغ باش تا به فراغت از این
جسد فانی به فردوس معانی راجع شوی و در
ملکوت باقی مقرّ یابی.

**45. ALAS! ALAS! O LOVERS OF
WORLDLY DESIRE!**

Even as the swiftness of lightning ye have passed by the Beloved One, and have set your hearts on satanic fancies. Ye bow the knee before your vain imagining, and call it truth. Ye turn your eyes towards the thorn, and name it a flower. Not a pure breath have ye breathed, nor hath the breeze of detachment been wafted from the meadows of your hearts. Ye have cast to the winds the loving counsels of the Beloved and have effaced them utterly from the tablet of your hearts, and even as the beasts of the field, ye move and have your being within the pastures of desire and passion.

45. وای وای ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی چون برق گذشته اید و
به خیال شیطانی دل محکم بسته اید. ساجد
خیالید و اسم آنرا حق گذاشته اید و ناظر خارید
و نام آنرا گل گذارده اید. نه نفسِ فارغی از
شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض
قلوبتان وزید. نصایح مشفقانه محبوب را به
باد داده اید و از صفحه دل محو نموده اید
و چون بهائم در سبزه زار شهوت و املِ تعیش
مینمائید.

**45. HELAS, HELAS, O PASSIONNES
 DES DESIRS TERRESTRES !**

Comme l'éclair, vous êtes passés à côté du Bien-Aimé et votre cœur s'est attaché à des illusions sataniques. Vous pliez le genou devant vos futiles imaginations et vous les appelez vérités. Vous tournez les yeux vers l'épine et vous lui donnez le nom de fleur. Pas un souffle de pureté n'est sorti de vous et nulle brise de détachement n'est venue des prairies de votre cœur. Vous avez jeté au vent les tendres conseils du Bien-Aimé, les effaçant complètement de la tablette de votre cœur; et telles les bêtes des champs, vous trouvez votre place dans les pâturages du désir et de la passion où vous vous ébattez.

45. وای وای ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی چون برق گذشته اید و
به خیال شیطانی دل محکم بسته اید. ساجد
خیالید و اسم آنرا حق گذاشته اید و ناظر خارید
و نام آنرا گل گذارده اید. نه نفسِ فارغی از
شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض
قلوبتان وزید. نصایح مشفقانه محبوب را به
باد داده اید و از صفحه دل محو نموده اید
و چون بهائم در سبزه زار شهوت و اَمَلِ تَعِیشْ
مینمائید.

46. O BRETHREN IN THE PATH!

Wherefore have ye neglected the mention of the Loved One, and kept remote from His holy presence? The essence of beauty is within the peerless pavilion, set upon the throne of glory, whilst ye busy yourselves with idle contentions. The sweet savors of holiness are breathing and the breath of bounty is wafted, yet ye are all sorely afflicted and deprived thereof. Alas for you and for them that walk in your ways and follow in your footsteps!

46. Ô COMPAGNONS DE ROUTE !

Pourquoi négligez-vous de mentionner le Bien-Aimé et demeurez-vous loin de sa sainte présence ? L'essence de beauté réside sous la tente incomparable, assise sur le trône de gloire tandis que vous vous livrez à de vaines disputes. Les doux parfums de sainteté se répandent, la brise de générosité souffle et tous cependant vous en êtes privés, plongés dans une douloureuse affliction. Hélas pour vous et pour ceux qui suivent votre exemple et marchent sur vos traces !

چرا از ذکر نگار غافل گشته اید و از
 قرب حضرت یار دور مانده اید. صرف
 جمال در سُرّادق بیمثال بر عرش جلال
 مستوی و شما به هوای خود به جدال مشغول
 گشته اید. روایح قدس می وزد و نسائم جود
 در هبوب و کل به زکام مبتلا شده اید و از
 جمیع محروم مانده اید. زهی حسرت بر شما
 و عَلَى الَّذِينَ هُمْ يَمْشُونَ عَلَى أَعْقَابِكُمْ و عَلَى
 أَثَرِ أَقْدَامِكُمْ هُمْ يَمْشُونَ.

47. O CHILDREN OF DESIRE!

Put away the garment of vainglory, and
divest yourselves of the attire of
haughtiness

47. Ô ENFANTS DE DESIR !

Ôtez le vêtement de fatuité et dépouillez-
vous de l'habit d'orgueil.

47. ای پسران آمال

جامه غرور را از تن برآرید و ثوب تکبر
از بدن بیاندازید.

*In the third of the most holy lines writ and
recorded in the Ruby Tablet by the pen of
the unseen this is revealed :*

48. O BRETHREN!

Be forbearing one with another and set not your affections on things below. Pride not yourselves in your glory, and be not ashamed of abasement. By My beauty! I have created all things from dust, and to dust will I return them again.

*À la troisième des lignes les plus sacrées,
gravées sur la Tablette vermeille par la
plume de l'invisible, ceci est révélé :*

48. Ô FRERES !

Soyez indulgents les uns pour les autres et ne vous attachez pas aux choses d'ici-bas. Ne soyez pas fiers dans la gloire ni honteux dans l'infortune. Par ma beauté ! J'ai créé toutes choses de la poussière, et je les renverrai à la poussière.

در سطر سیم از اسطر قدس که در لوح
یاقوتی از قلم خفی ثبت شده این است

48. ای برادران

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل
بردارید. به عزّت افتخار منمائید و از ذلّت
ننگ مدارید. قسم به جمال که کلّ را از تراب
خلق نمودم و البتّه به خاک راجع فرمایم.

49. O CHILDREN OF DUST!

Tell the rich of the midnight sighing of the poor, lest heedlessness lead them into the path of destruction, and deprive them of the Tree of Wealth. To give and to be generous are attributes of Mine; well is it with him that adorneth himself with My virtues.

49. Ô ENFANTS DE POUSSIÈRE !

Dites aux riches les soupirs nocturnes des pauvres, de peur que l'insouciance ne les conduise sur le chemin de la destruction et ne les prive de l'Arbre de richesse. La générosité et la munificence sont parmi mes attributs. Heureux celui qui se pare de mes vertus.

49. ای پسران تراب

اغنيا را از ناله سحرگاہی فقرا اخبار
کنید که مبادا از غفلت به هلاکت افتند و
از سدره دولت بی نصیب مانند. الْكَرَمُ
وَالْجُودُ مِنْ خِصَالِي فَهَنِيئًا لِمَنْ تَزَيَّنَ
بِخِصَالِي.

50. O QUINTESSENCE OF PASSION!

Put away all covetousness and seek contentment; for the covetous hath ever been deprived, and the contented hath ever been loved and praised.

50. Ô QUINTESSENCE DE PASSION !

Bannis toute convoitise et recherche le contentement. Car les envieux sont toujours privés et les satisfaits, toujours aimés et loués.

50. ای ساذج هوی

حرص را باید گذاشت و به قناعت قانع
شد، زیرا که لازال حریص محروم بوده و
قانع محبوب و مقبول.

51. O SON OF MY HANDMAID!

Be not troubled in poverty nor confident in riches, for poverty is followed by riches, and riches are followed by poverty. Yet to be poor in all save God is a wondrous gift, belittle not the value thereof, for in the end it will make thee rich in God, and thus thou shalt know the meaning of the utterance, “In truth ye are the poor,” and the holy words, “God is the all-possessing,” shall even as the true morn break forth gloriously resplendent upon the horizon of the lover’s heart, and abide secure on the throne of wealth.

51. ای پسر کنیز من

در فقر اضطراب نشاید و در غنا
اطمینان نباید. هر فقری را غنا در پی و
هر غنا را فنا از عقب ولکن فقر از ما
سیوی الله نعمتی است بزرگ، حقیر
مشمارید. زیرا که در غایت آن غنای بالله
رخ بگشاید و در این مقام (أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ)
مستور و کلمه مبارکه (والله هو الغني) چون
صبح صادق از افق قلب عاشق ظاهر و
باهر و هویدا و آشکار شود و بر عرش غنا
متمکن گردد و مقر یابد.

51. Ô FILS DE MA SERVANTE !

Ne sois pas troublé dans la pauvreté ni confiant dans la richesse, car la pauvreté succède à la richesse et la richesse à la pauvreté. Pourtant, être pauvre en tout sauf en Dieu est un bienfait merveilleux, n'en amoindris pas la valeur. À la fin, ce bienfait te rendra riche en Dieu et tu saisisiras ainsi la signification de la parole " En vérité, vous êtes les pauvres "; et le verset sacré " Dieu est le possesseur de toutes choses " surgira comme le vrai matin, resplendissant de toute sa gloire à l'horizon du cœur de l'amant. Et tu te trouveras en sécurité sur le trône de la richesse.

51. ای پسر کنیز من

در فقر اضطراب نشاید و در غنا
اطمینان نباید. هر فقری را غنا در پی و
هر غنا را فنا از عقب ولکن فقر از ما
سِوَى اللَّهِ نعمتی است بزرگ، حقیر
مشمارید. زیرا که در غایت آن غنای بالله رخ
بگشاید و در این مقام (أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ) مستور
و کلمه مبارکه (وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ) چون صبح
صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر
وهویدا و آشکار شود و بر عرش غنا متمکن
گردد و مقر یابد.

52. O CHILDREN OF NEGLIGENCE AND PASSION!

Ye have suffered My enemy to enter My house and have cast out My friend, for ye have enshrined the love of another than Me in your hearts. Give ear to the sayings of the Friend and turn towards His paradise. Worldly friends, seeking their own good, appear to love one the other, whereas the true Friend hath loved and doth love you for your own sakes; indeed He hath suffered for your guidance countless afflictions. Be not disloyal to such a Friend, nay rather hasten unto Him. Such is the daystar of the word of truth and faithfulness that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names. Open your ears that ye may hearken unto the word of God, the Help in peril, the Self-existent.

دشمن مرا در خانه من راه داده اید و دوست مرا از خود رانده اید چنانچه حُبّ غیر مرا در دل منزل داده اید. بشنوید بیان دوست را و به رضوانش اقبال نمائید. دوستانِ ظاهرِ نظر به مصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند ولیکن دوست معنوی شما را لاجلِ شما دوست داشته و دارد بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لاتُحصی قبول فرموده به چنین دوست جفا مکنید و بکوش بشتابید این است شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصْبَعِ مالکِ اسماء اشراق فرموده، افْتَحُوا آذَانَكُمْ لِاصْغَاءِ کَلِمَةِ اللَّهِ الْمُهِمِّينِ الْقَيُّومِ.

52. Ô ENFANTS DE NEGLIGENCE ET DE PASSION !

Vous avez laissé entrer chez moi mon ennemi et vous en avez chassé mon ami, car vous avez ouvert votre cœur à l'amour d'un autre que moi. Prêtez l'oreille à ce que dit l'ami et tournez-vous vers son paradis. Dans ce monde les amis paraissent s'aimer tout en recherchant leur propre bien, alors que l'Ami véritable ne cesse de vous aimer pour vous-mêmes. En vérité, pour vous guider, il a enduré des souffrances innombrables. Ne trahissez pas un tel ami ; hâtez-vous plutôt vers lui. Tel est le soleil de la parole de vérité et de fidélité, qui se lève à l'horizon de la plume du Seigneur de tous les noms. Tendez l'oreille pour entendre le Verbe de Dieu, le Secours, l'Absolu.

52. ای پسران غفلت و هوی

دشمن مرا در خانه من راه داده اید و دوست مرا از خود رانده اید چنانچه حُبّ غیر مرا در دل منزل داده اید. بشنوید بیان دوست را و به رضوانش اقبال نمائید. دوستانِ ظاهرِ نظر به مصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند ولیکن دوست معنوی شما را لاجلِ شما دوست داشته و دارد بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لا تُحْصی قبول فرموده به چنین دوست جفا مکنید و بکوش بشتابید این است شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصْبَعِ مالکِ اسماء اشراق فرموده، افْتَحُوا آذَانَكُمْ لِاصْغَاءِ کَلِمَةِ اللَّهِ الْمُهِمِّينِ الْقَيُّومِ.

**53. O YE THAT PRIDE YOURSELVES
ON MORTAL RICHES!**

Know ye in truth that wealth is a mighty barrier between the seeker and his desire, the lover and his beloved. The rich, but for a few, shall in no wise attain the court of His presence nor enter the city of content and resignation. Well is it then with him, who, being rich, is not hindered by his riches from the eternal kingdom, nor deprived by them of imperishable dominion. By the Most Great Name! The splendor of such a wealthy man shall illuminate the dwellers of heaven even as the sun enlightens the people of the earth!

53. ای مغروران به اموال فانیه

بدانید که غنا سدّی است محکم میان
طالب و مطلوب و عاشق و معشوق، هرگز
غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و به مدینه
رضا و تسلیم درنیاید مگر قلیلی. پس نیکو
است حال آن غنی که غنا از ملکوت
جاودانی منعش ننماید و از دولت ابدی
محرومش نگرداند. قسم به اسم اعظم که نور
آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه
شمس اهل زمین را.

**53. Ô VOUS QUI TIREZ VANITE DES
RICHESSES PERISSABLES !**

Sachez en vérité que la richesse est une lourde barrière entre le chercheur et l'objet de son désir, entre l'amant et l'objet de son amour. Seul un petit nombre parmi les riches atteindra la cour de sa présence, entrera dans la cité du contentement et de la résignation. Heureux l'homme riche que son opulence n'écarte pas du royaume éternel ni ne prive de l'empire impérissable. Par le plus grand Nom ! La gloire d'un tel homme illumine les habitants du paradis comme le soleil éclaire les peuples de la terre.

53. ای مغروران به اموال فانیه

بدانید که غنا سدّی است محکم میان
طالب و مطلوب و عاشق و معشوق، هرگز
غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و به مدینه
رضا و تسلیم درنیاید مگر قلیلی. پس نیکو
است حال آن غنی که غنا از ملکوت
جاودانی منعمش ننماید و از دولت ابدی
محرومش نگرداند. قسم به اسم اعظم که نور
آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه
شمس اهل زمین را.

54. O YE RICH ONES ON EARTH!

The poor in your midst are My trust;
guard ye My trust, and be not intent only
on your own ease.

54. Ô VOUS LES RICHES DE LA TERRE !

Les pauvres parmi vous sont mon dépôt.
Prenez-en soin et ne pensez pas qu'à votre
bien-être.

54. ای اغنیای ارض

فقرا امانت منند در میان شما، پس امانت
مرا درست حفظ نمائید و به راحت نفس خود
تمام نپردازید.

55. O SON OF PASSION!

Cleanse thyself from the defilement of riches and in perfect peace advance into the realm of poverty; that from the well-spring of detachment thou mayest quaff the wine of immortal life.

55. Ô FILS DE LA PASSION !

Purifie-toi de la souillure des richesses et pénètre, serein, dans le royaume de la pauvreté. Ainsi, tu boiras le vin de la vie éternelle à la source du détachement.

55.

ای فرزند هوی

از آرایش غنا پاک شو و با کمال آسایش
در افلاک فقر قَدَم گذار تا خمر بقا از عین فنا
بیاشامی.

56.

O MY SON!

The company of the ungodly increaseth sorrow, whilst fellowship with the righteous cleanseth the rust from off the heart. He that seeketh to commune with God, let him betake himself to the companionship of His loved ones; and he that desireth to hearken unto the word of God, let him give ear to the words of His chosen ones.

56.

Ô MON FILS !

La compagnie des impies accroît la tristesse alors que l'amitié des justes débarrasse le cœur de la rouille. Que celui qui désire la communion avec Dieu recherche la compagnie de ses aimés. Que celui qui désire entendre la parole divine prête l'oreille aux paroles de ses élus.

56.

ای پسر من

صحبت اشرار غم بیفزاید و مصاحبت
ابرار زنگ دل بزدايد مَنْ أَرَادَ أَنْ يَأْنَسَ
مَعَ اللَّهِ فَلْيَأْنَسْ مَعَ أَحِبَّائِهِ وَ مَنْ أَرَادَ أَنْ
يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ فَلْيَسْمَعْ كَلِمَاتِ أَصْفِيَائِهِ.

57. O SON OF DUST!

Beware! Walk not with the ungodly and seek not fellowship with him, for such companionship turneth the radiance of the heart into infernal fire.

57. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

Prends garde ! Ne vas pas avec l'impie et ne recherche pas sa société, car une telle fréquentation change le rayonnement du cœur en feu de l'enfer.

57. زینهار ای پسر خاک

با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو، که
مجالست اشرار نورِ جانرا به نار حُسبان
تبدیل نماید.

58. O SON OF MY HANDMAID!

Wouldst thou seek the grace of the Holy Spirit, enter into fellowship with the righteous, for he hath drunk the cup of eternal life at the hands of the immortal Cup-bearer and even as the true morn doth quicken and illumine the hearts of the dead.

58. Ô FILS DE MA SERVANTE !

Si tu désires la grâce du Saint-Esprit, recherche la compagnie du juste, car il a bu à la coupe de vie éternelle offerte par l'Échanson immortel et, tel le vrai matin, il vivifie et illumine le cœur des morts.

58. ای پسر کنیز من

اگر فیض روح القدس طلبی با احرار
مصاحب شو، زیرا که ابرار جام باقی از کف
ساقی خلد نوشیده اند و قلب مردگان را چون
صبح صادق زنده و منیر و روشن نمایند.

59. O HEEDLESS ONES!

Think not the secrets of hearts are hidden, nay, know ye of a certainty that in clear characters they are engraved and are openly manifest in the holy Presence.

59. Ô NEGLIGENTS !

Ne croyez pas que les secrets des cœurs soient cachés ; soyez certains, au contraire, qu'ils sont gravés en lettres claires et qu'ils sont manifestes en la sainte Présence.

59. ای غا فلان

گُمان مبرید که اسرار قلوب مستور
است، بلکه بیقین بدانید که به خطّ جَلّی
مسطور گشته و در پیشگاه حضور مشهود.

60.

O FRIENDS!

Verily I say, whatsoever ye have concealed within your hearts is to Us open and manifest as the day; but that it is hidden is of Our grace and favor, and not of your deserving.

60.

Ô AMIS !

Je vous le dis en vérité, ce que cache votre cœur est, pour nous, clair et évident comme le jour ; mais que cela soit caché tient à notre grâce et à notre générosité, et non à votre mérite.

60. ای دوستان

به راستی میگویم که جمیع آنچه در قلوب
مستور نموده اید نزد ما چون روز واضح و
ظاهر و هویداست، ولکن ستر آنرا سبب جود و
فضل ماست نه استحقاق شما.

61. O SON OF MAN!

A dewdrop out of the fathomless ocean of My mercy I have shed upon the peoples of the world, yet found none turn thereunto, inasmuch as every one hath turned away from the celestial wine of unity unto the foul dregs of impurity, and, content with mortal cup, hath put away the chalice of immortal beauty. Vile is that wherewith he is contented.

61. Ô FILS DE L'HOMME !

Sur les peuples du monde, j'ai versé une goutte de l'océan sans fond de ma miséricorde, mais je n'ai vu personne se tourner vers elle ; en effet, tous délaissent le vin céleste de l'unité et se tournent vers la lie fétide de l'impureté. Se contentant d'une coupe mortelle, ils repoussent le calice d'immortelle beauté. Méprisable est ce qui les satisfait.

61. ای پسر انسان

شب‌نمی از ژرف دریای رحمت خود بر
عالمیان مبذول داشتم و احدی را مُقْبِل نیافتم،
زیرا که کل از خمرِ باقیِ لطیفِ توحیدِ بماء
کثیفِ نبیدِ اقبالِ نموده اند و از کأسِ جمالِ باقی
به جامِ فانی قانع شده اند. فَبِئْسَ مَا هُمْ بِهِ يَفْعَعُونَ.

62. O SON OF DUST!

Turn not away thine eyes from the matchless wine of the immortal Beloved, and open them not to foul and mortal dregs. Take from the hands of the divine Cup-bearer the chalice of immortal life, that all wisdom may be thine, and that thou mayest hearken unto the mystic voice calling from the realm of the invisible. Cry aloud, ye that are of low aim! Wherefore have ye turned away from My holy and immortal wine unto evanescent water?

62. Ô FILS DE POUSSIÈRE !

Ne détourne pas ton regard du vin incomparable de l'immortel Bien-Aimé pour le diriger vers la lie impure et mortelle. Prends la coupe de vie éternelle des mains de l'Échanson divin afin que toute sagesse soit tienne et que tu prêtes l'oreille à la voix mystique qui appelle depuis le royaume de l'invisible. Répandez-vous en lamentations, vous qui avez de basses visées. Pourquoi avez-vous dédaigné mon vin immortel et sacré pour de l'eau évanescence ?

ای پسر خاک

از خمر بی مثال محبوب لایزال چشم می‌پوش و
به خمر کَره فانیه چشم مگشا، از دست ساقی
احدیه کوئوس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از
سروش غیب معنوی شنوی. بگو ای پست
فطرتان، از شراب باقی قدسم چرا به آب فانی
رجوع نمودید.

**63. O YE PEOPLES OF THE
WORLD!**

Know, verily, that an unforeseen calamity followeth you, and grievous retribution awaiteth you. Think not that which ye have committed hath been effaced in My sight. By My beauty! All your doings hath My pen graven with open characters upon tablets of chrysolite.

63. Ô VOUS, PEUPLES DU MONDE !

Sachez en vérité qu'une calamité imprévue vous poursuit et qu'un châtement douloureux vous attend. Ne croyez pas que vos actes soient effacés de ma vue. Par ma beauté ! Ma plume les a tous gravés en caractères explicites sur des tablettes de chrysolite.

63. بگو ای اهل ارض

به راستی بدانید که بلای ناگهانی شما را در
پی است و عِقَابِ عظیمی از عقب، گمان مبرید
که آنچه را مرتکب شدید از نظر محو شده. قسم
بجمالَم که در الواح زبرجدی از قلم جلی جمیع
اعمال شما ثبت گشته.

64. O OPPRESSORS ON EARTH!

Withdraw your hands from tyranny, for I have pledged Myself not to forgive any man's injustice. This is My covenant which I have irrevocably decreed in the preserved tablet and sealed with My seal.

64. Ô TYRANS DE LA TERRE !

Cessez toute oppression, car je me suis promis de ne pardonner aucune injustice. Cela est mon pacte ; je l'ai consigné sans rémission dans la tablette préservée et scellée de mon sceau.

64. ای ظالمان ارض

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که قسم یاد
نموده ام از ظلم احدی نگذرم و این عهدی
است که در لوح محفوظ محتوم داشتم و بخاتم
عزّ مختوم.

65. O REBELLIOUS ONES!

My forbearance hath emboldened you and
My long-suffering hath made you negligent, in
such wise that ye have spurred on the fiery
charger of passion into perilous ways that lead
unto destruction. Have ye thought Me heedless
or that I was unaware?

65. Ô REBELLES !

Ma longanimité vous a rendus négligents et,
enhardis par ma patience, vous éperonnez le
fougueux coursier de la passion dans les voies
périlleuses qui mènent à la destruction. Me
croyez-vous insouciant ou dans l'ignorance ?

65. ای عاصیان

بُردباری من شما را جری نمود و صبر من
شما را به غفلت آورد که در سبیلهای مُهلک
خطرناک بر مراکب نارِ نَفَسِ بی باک میرانید.
گویا مرا غافل شمرده اید و یا بی خبرانگاشته اید.

66. O EMIGRANTS!

The tongue I have designed for the mention of Me, defile it not with detraction. If the fire of self overcome you, remember your own faults and not the faults of My creatures, inasmuch as every one of you knoweth his own self better than he knoweth others.

66. Ô EMIGRANTS !

J'ai créé la langue pour mentionner mon nom, ne la souillez pas de calomnies. Si le feu de l'égoïsme vous embrase, songez à vos propres fautes et non à celles de mes créatures, car chacun de vous se connaît mieux qu'il ne connaît les autres.

66. ای مهاجران

لسان مخصوص ذکر من است به غیبت میالائید
و اگر نفس ناری غلبه نماید به ذکر عیوب خود
مشغول شوید نه به غیبت خلق من، زیرا که
هرکدام از شما به نفس خود أَبْصَرَ و أَعْرَفید از
نفوس عباد من.

67. O CHILDREN OF FANCY!

Know, verily, that while the radiant dawn breaketh above the horizon of eternal holiness, the satanic secrets and deeds done in the gloom of night shall be laid bare and manifest before the peoples of the world.

67. Ô ENFANTS DE CHIMERE !

Sachez en vérité ! L'aube radieuse perce à l'horizon de l'éternelle sainteté. Les secrets sataniques et les actes commis dans les ténèbres de la nuit sont alors dévoilés et rendus visibles aux yeux des peuples du monde.

67. ای پسران و هم

بدانید چون صبح نورانی از افق قدس صمدانی
بردمد البته اسرار و اعمال شیطانی که در لیل
ظلمانی معمول شده ظاهر شود و بر عالمیان
هویدا گردد.

**68. O WEED THAT SPRINGETH
OUT OF DUST!**

Wherefore have not these soiled hands of thine touched first thine own garment, and why with thine heart defiled with desire and passion dost thou seek to commune with Me and to enter My sacred realm? Far, far are ye from that which ye desire.

68. Ô PLANTE SORTIE DE TERRE !

Pourquoi, les mains sales, évites-tu de toucher d'abord ton vêtement et pourquoi, le cœur souillé de désir et de passion, cherches-tu à communier avec moi et à entrer dans mon royaume sacré. Que vous êtes loin, bien loin de ce que vous désirez !

68. ای گیاه خاک

چگونه است که با دست آلوده به شکر مباشرت
جامهٔ خود ننمائی و با دل آلوده به کثافت شهوت
وهوی معاشرت را جوئی و به ممالک قدسم راه
خواهی. هیهات هیهات عَمَّا أَنْتُمْ تُریدون.

69. O CHILDREN OF ADAM!

Holy words and pure and goodly deeds ascend unto the heaven of celestial glory. Strive that your deeds may be cleansed from the dust of self and hypocrisy and find favor at the court of glory; for ere long the assayers of mankind shall, in the holy presence of the Adored One, accept naught but absolute virtue and deeds of stainless purity. This is the daystar of wisdom and of divine mystery that hath shone above the horizon of the divine will. Blessed are they that turn thereunto.

69. Ô ENFANTS D'ADAM !

De pieuses paroles, des actes purs et saints s'élèvent jusqu'au ciel de la gloire divine. Efforcez-vous de purifier vos actes de la poussière de l'égoïsme et de l'hypocrisie, afin qu'ils trouvent grâce à la cour de gloire. Bientôt, en la sainte présence de l'Adoré, les examinateurs de l'humanité n'accepteront plus que la vertu parfaite et les actes d'une pureté sans tache. Tel est le soleil de la sagesse et du divin mystère qui brille à l'horizon de la volonté divine. Heureux ceux qui se tournent vers lui.

69.

ای پسران آدم

کلمه طَیِّبه و اعمال طاهره مقدسه بسماء عزّ
أحديه صعود نماید، جهد کنید تا اعمال از غبار ریا
و کدورتِ نَفْس و هوی پاک شود و به ساحت عزّ
قبول درآید، چه که عنقریب صرّافان وجود در
پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و
غیر از عمل پاک قبول ننمایند. این است آفتاب
حکمت و معانی که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق
فرمود. طوبی لِلْمُقْبِلین.

70. O SON OF WORLDLINESS!

Pleasant is the realm of being, wert thou to attain thereto; glorious is the domain of eternity, shouldst thou pass beyond the world of mortality; sweet is the holy ecstasy if thou drinkest of the mystic chalice from the hands of the celestial Youth. Shouldst thou attain this station, thou wouldst be freed from destruction and death, from toil and sin.

70. Ô FILS DE MONDANITE !

Agréable est le royaume de l'existence, si tu y parviens. Glorieux est le domaine de l'éternité, si tu franchis le monde de la mortalité. Douce est la sainte extase, si tu bois au calice mystique que tend l'Adolescent divin. Parviens à cet état et tu seras affranchi de la destruction et de la mort, de la servitude et du péché.

70. ای پسر عیش

خوش ساحتی است ساحت هستی اگر اندر آئی
و نیکو بساطی است بساط باقی اگر از ملک
فانی برتر خرامی و ملیح است نشاط مستی اگر
ساغر معانی از ید غلام الهی بیاشامی. اگر به این
مراتب فائز شوی از نیستی و فنا و محنت و خطا
فارغ گردی.

71. O MY FRIENDS!

Call ye to mind that covenant ye have entered into with Me upon Mount Paran, situate within the hallowed precincts of Zaman. I have taken to witness the concourse on high and the dwellers in the city of eternity, yet now none do I find faithful unto the covenant. Of a certainty pride and rebellion have effaced it from the hearts, in such wise that no trace thereof remaineth. Yet knowing this, I waited and disclosed it not.

71. Ô MES AMIS !

Souvenez-vous du pacte que vous avez conclu avec moi sur le mont Paran, dans le sanctuaire sacré de Zaman. J'ai pris pour témoins l'assemblée céleste et les habitants de la cité éternelle. Pourtant, je ne trouve personne aujourd'hui qui soit fidèle à ce pacte. Nul doute que l'orgueil et la révolte ne l'aient effacé des cœurs sans laisser aucune trace. Malgré cette certitude, j'ai pris patience et me suis tu.

71. ای دوستان من

یاد آورید آن عهدیرا که در جبل فاران که در
بقعه مبارکه زمان واقع شده با من نموده اید و ملأ
اعلی و اصحاب مدّین بقا را بر آن عهد گواه
گرفتم و حال احدی را بر آن عهد قائم نمی بینم.
البته غرور و نافرمانی آن را از قلوب محو نموده،
بقسمی که اثری از آن باقی نمانده و من دانسته
صبر نمودم و اظهار نداشتم.

72. O MY SERVANT!

Thou art even as a finely tempered sword concealed in the darkness of its sheath and its value hidden from the artificer's knowledge. Wherefore come forth from the sheath of self and desire that thy worth may be made resplendent and manifest unto all the world.

72. Ô MON SERVITEUR !

Tu es comme une épée finement trempée, dissimulée dans l'obscurité du fourreau et dont l'artisan ne connaît pas la valeur. Sors donc du fourreau de l'égoïsme et du désir pour que ta valeur resplendisse et soit visible au monde entier.

72.

ای بنده من

مئل تومئل سیف پر جوهری است که در غلاف
تیره پنهان باشد و به این سبب قدر آن بر
جوهریان مستور ماند. پس از غلاف نفس و هوی
بیرون آی تا جوهر تو بر عالمیان هویدا و روشن
آید.

73. O MY FRIEND!

Thou art the daystar of the heavens of My holiness, let not the defilement of the world eclipse thy splendor. Rend asunder the veil of heedlessness, that from behind the clouds thou mayest emerge resplendent and array all things with the apparel of life.

73. Ô MON AMI !

Tu es le soleil au ciel de ma sainteté ; ne laisse pas la souillure du monde éclipser ta splendeur. Déchire le voile de l'insouciance, puis resplendissant, émerge des nuages et pare toute chose du vêtement de la vie.

73. ای دوست من

تو شمس سماء قدس منی خود را به کسوف
دنیا میالای. حجاب غفلت را خرق کن تا بی پرده
وحجاب از خلف سحاب به درائی و جمیع
موجودات را به خلعت هستی بیارائی.

74. O CHILDREN OF VAINGLORY!

For a fleeting sovereignty ye have abandoned My imperishable dominion, and have adorned yourselves with the gay livery of the world and made of it your boast. By My beauty! All will I gather beneath the one-coloured covering of the dust and efface all these diverse colours save them that choose My own, and that is purging from every colour.

74. Ô ENFANTS DE VANITE !

Pour une éphémère souveraineté, vous abandonnez mon royaume impérissable, vous vous parez de la livrée colorée du monde et vous en faites votre gloire. Par ma Beauté ! Je vous conduirai tous sous le voile monotone de la poussière, j'effacerai toutes ces couleurs, hormis chez ceux qui portent la mienne, sanctifiée de toute couleur.

به سلطنت فانیۀ ایّامی از جبروت باقی من
گذشته و خود را به اسباب زرد و سرخ می آرئید
و بدین سبب افتخار مینمائید. قسم به جمال که
جمع را در خیمۀ یکرنگ تراب درآورم و همه
این رنگهای مختلفه را از میان بردارم مگر
کسانی که به رنگ من درآیند و آن تقدیس از همه
رنگهاست.

75. O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

Set not your affections on mortal sovereignty and rejoice not therein. Ye are even as the unwary bird that with full confidence warbleth upon the bough; till of a sudden the fowler Death throws it upon the dust, and the melody, the form and the color are gone, leaving not a trace. Wherefore take heed, O bondslaves of desire!

**75. Ô ENFANTS DE LA
NEGLIGENCE !**

Ne vous attachez pas à une souveraineté périssable et ne vous en réjouissez pas. Vous êtes pareils à l'oiseau imprévoyant qui gazouille en toute confiance sur la branche, quand soudain l'oiseleur de la mort le jette dans la poussière; et la mélodie, la forme et la couleur disparaissent sans laisser de trace. Prenez donc garde, ô esclaves du désir !

75. ای ابناء غفلت

بپا د شاهی فانی دل مبند ید و مسرور مشوید.
مَثَلْ شما مَثَلْ طیر غافلی است که بر شاخهٔ باغی
در کمال اطمینان بسراید و بَغْتَهٗ صیّاد اجل او را
بخاک اندازد، دیگر از نغمه و هیکل و رنگ او
اثری باقی نماند. پس پند گیرید ای بندگان هوی.

76. O SON OF MY HANDMAID!

Guidance hath ever been given by words, and now it is given by deeds. Every one must show forth deeds that are pure and holy, for words are the property of all alike, whereas such deeds as these belong only to Our loved ones. Strive then with heart and soul to distinguish yourselves by your deeds. In this wise We counsel you in this holy and resplendent tablet.

76. Ô FILS DE MA SERVANTE !

Les paroles ont toujours montré la voie, que ce soit maintenant les actes. Chacun doit produire des actes purs et saints, car les paroles sont le propre de tous tandis que de tels actes sont le fait de nos seuls aimés. Efforcez-vous donc, de tout votre cœur et de toute votre âme, de vous distinguer par vos actes. Voilà notre conseil dans cette sainte et resplendissante tablette.

76. ای فرزند کنیز من

لازال هدایت باقوال بوده و این زمان به افعال گشته. یعنی باید جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود، چه که در اُقوال کل شریکند ولکن افعالِ پاک و مقدّس مخصوص دوستان ماست. پس بجان سعی نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید، کَذَلِکَ نَصَحْنَاکُمْ فِی لَوْحِ قُدُسٍ مُّنِيرٍ.

77. O SON OF JUSTICE!

In the night-season the beauty of the immortal Being hath repaired from the emerald height of fidelity unto the Sadratu'l-Muntahá, and wept with such a weeping that the concourse on high and the dwellers of the realms above wailed at His lamenting. Whereupon there was asked, Why the wailing and weeping? He made reply: As bidden I waited expectant upon the hill of faithfulness, yet inhaled not from them that dwell on earth the fragrance of fidelity. Then summoned to return I beheld, and lo! certain doves of holiness were sore tried within the claws of the dogs of earth. Thereupon the Maid of heaven hastened forth unveiled and resplendent from Her mystic mansion, and asked of their names, and all were told but one. And when urged, the first letter thereof was uttered, whereupon the dwellers of the celestial chambers rushed forth out of their habitation of glory. And whilst the second letter was pronounced they fell down, one and all, upon the dust. At that moment a voice was heard from the inmost shrine: "Thus far and no farther." Verily We bear witness to that which they have done and now are doing.

در لیلِ جمالِ هیکلِ بقا از عَقَبَةُ زمرّدی وفا بسدره
 منتهی رجوع نمود و گریست گریستنی که جمیع
 مَلاءِ عالین و کرّوبین از نالهٔ او گریستند و بعد از
 سبب نوحه و ندبه استفسار شد، مذکور داشت که
 حَسَبُ الأمر در عَقَبَةُ وفا منتظر ماندم و رائحهٔ وفا
 از اهل ارض نیافتم و بعد آهنگ رجوع نمودم،
 ملحوظ افتاد که حَمَامات قدسی چند در دست کِلَابِ
 ارض مبتلا شده اند. در این وقت حوریهٔ الهی از
 قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از
 اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد الّا اسمی از
 اُسماء و چون اصرار رفت حرف اوّل اسم از لسان
 جاری شد، اهل غُرَفات از مکامن عزّ خود بیرون
 دویدند و چون بحرف دوم رسید جمیع بر تراب
 ریختند. در آن وقت ندا از ممکن قرب رسید زیاده
 بر این جائز نه. إِنَّا كُنَّا شُهَدَاءَ عَلَى مَا فَعَلُوا وَ حِينِذُ
 كَانُوا يَفْعَلُونَ.

77.

Ô FILS DE JUSTICE !

A la nuit, la beauté de l'être immortel se rendit des hauteurs émeraude de la fidélité au Sadratu'l-Muntahá et versa tant de larmes que l'assemblée suprême et les habitants des royaumes célestes gémirent de ses lamentations. Et comme on lui demandait : " Pourquoi ces pleurs et ces lamentations ? ", il répondit : " Selon l'ordre reçu, j'attendais sur la colline de la loyauté, mais je n'ai pas senti le parfum de la fidélité chez les habitants de la terre. Alors, invité à repartir, je regardais, et voilà que des colombes de sainteté étaient meurtries entre les griffes des chiens de la terre. Sur ce, la Vierge céleste, sans voile et resplendissante, se précipita hors de son palais mystique, demanda leurs noms et tous furent donnés sauf un. Sur son insistance, la première lettre en fut prononcée. Aussitôt, les habitants des retraites célestes s'élancèrent hors de leurs demeures de gloire. Et tandis que la seconde lettre était énoncée, tous, sans exception, se prosternèrent dans la poussière. Alors, sortant du saint des saints, une voix se fit entendre : ' Jusque-là et pas plus loin ! ' En vérité, nous sommes témoins de ce qu'ils ont fait et de ce qu'ils font encore.

در لیلِ جمالِ هیکلِ بقا از عَقَبَةُ زمرّدی وفا بسدره
 منتهی رجوع نمود و گریست گریستنی که جمیع
 مَلاءِ عالین و کرّوبین از نالهٔ او گریستند و بعد از
 سبب نوحه و ندبه استفسار شد، مذکور داشت که
 حَسَبُ الأمر در عَقَبَةُ وفا منتظر ماندم و رائحهٔ وفا
 از اهل ارض نیافتم و بعد آهنگ رجوع نمودم،
 ملحوظ افتاد که حَمَامات قدسی چند در دست کِلَابِ
 ارض مبتلا شده اند. در این وقت حوریهٔ الهی از
 قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از
 اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد الّا اسمی از
 اُسماء و چون اصرار رفت حرف اوّل اسم از لسان
 جاری شد، اهل غُرَفات از مکامن عزّ خود بیرون
 دویدند و چون بحرف دوم رسید جمیع بر تراب
 ریختند. در آن وقت ندا از ممکن قرب رسید زیاده
 بر این جائز نه. إِنَّا كُنَّا شُهَدَاءَ عَلَى مَا فَعَلُوا وَ حِينِذٍ
 كَانُوا يَفْعَلُونَ.

78. O SON OF MY HANDMAID!

Quaff from the tongue of the merciful the stream of divine mystery, and behold from the dayspring of divine utterance the unveiled splendor of the daystar of wisdom. Sow the seeds of My divine wisdom in the pure soil of the heart, and water them with the waters of certitude, that the hyacinths of knowledge and wisdom may spring up fresh and green from the holy city of the heart.

78. Ô FILS DE MA SERVANTE !

Désaltère-toi au flot du divin mystère jaillissant des lèvres du Miséricordieux et contemple la splendeur dévoilée du soleil de sagesse à la source de la parole divine. Sème les graines de ma divine sagesse dans la terre pure du cœur et arrose-les des eaux de la certitude, que les hyacinthes de la connaissance et de la sagesse jaillissent, fraîches et vertes, de la cité sainte du cœur.

78. ای فرزند کنیز من

از لسانِ رحمن سلسبیلِ معانی بنوش و از
مَشْرِقِ بَیَانِ سُبْحانِ اشراقِ انوارِ شمسِ تَبیانِ من
غیرِ سَتر و کتمان مشاهده نما. تخمهای حکمت
لَدُنَّیْمِ را در ارضِ طاهرِ قلبِ بیفشان و به آبِ یقین
آبش ده، تا سنبلاتِ علم و حکمت من سرسبز از
بلدۀ طَیْبَه انبات نماید.

79. O SON OF DESIRE!

How long wilt thou soar in the realms of desire? Wings have I bestowed upon thee, that thou mayest fly to the realms of mystic holiness and not the regions of satanic fancy. The comb, too, have I given thee that thou mayest dress My raven locks, and not lacerate My throat.

79. Ô FILS DE DESIR !

T'envoleras-tu longtemps encore dans les domaines du désir ? Je t'ai donné des ailes pour que tu t'envoles vers les royaumes de sainteté mystique, et non vers les régions des chimères sataniques. De même je t'ai donné un peigne pour arranger mes cheveux d'ébène, et non pour me lacérer la gorge.

ای پسر هوای

تا کی در هوای نفسانی طَیران نمائی. پر
عنایت فرمودم تا در هوای قدس معانی پرواز کنی
نه در فضای وهم شیطانی. شانه مرحمت فرمودم
تا گیسوی مشکینم شانه نمائی نه گلیم بخرَاشی.

80. O MY SERVANTS!

Ye are the trees of My garden; ye must give forth goodly and wondrous fruits, that ye yourselves and others may profit therefrom. Thus it is incumbent on every one to engage in crafts and professions, for therein lies the secret of wealth, O men of understanding! For results depend upon means, and the grace of God shall be all-sufficient unto you. Trees that yield no fruit have been and will ever be for the fire.

80. Ô MES SERVITEURS !

Vous êtes les arbres de mon jardin. Vous devez produire des fruits beaux et merveilleux dont vous-mêmes et d'autres bénéficieront. Aussi importe-t-il à chacun de s'engager dans un métier ou une profession, car là gît le secret de la prospérité, ô hommes d'entendement ! Les résultats dépendent en effet des moyens et que la grâce de Dieu vous suffise. L'arbre qui ne porte pas de fruits se jette au feu.

شما اشجار رضوان منید، باید با ثمار بدیعه
منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع
شوند لذا بر کل لازم که بصنائع و اکتساب مشغول
گردند، اینست اسباب غنا یا اُولی الالباب و انَّ
الامورَ معلقَةٌ باَسبابِها و فَضْلُ الله يُغْنِیْکُمْ بها و
اشجار بی ثمار لایق نار بوده و خواهد بود.

81. O MY SERVANT!

The basest of men are they that yield no fruit on earth. Such men are verily counted as among the dead, nay better are the dead in the sight of God than those idle and worthless souls.

81. Ô MON SERVITEUR !

Sur cette terre, les plus vils des hommes sont ceux qui ne portent aucun fruit. De tels hommes sont assurément comptés parmi les morts. Que dis-je ! Préférables sont les morts, au regard de Dieu, que ces âmes oisives et misérables.

81. ای بنده من

پست ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در
ارض ظاهرند و فی الحقیقه از اموات محسوبند،
بلکه اموات از آن نفوس مُعَطَّلَه مُهْمَلَه ارجح عند
الله مذکور.

82. O MY SERVANT!

The best of men are they that earn a livelihood by their calling and spend upon themselves and upon their kindred for the love of God, the Lord of all worlds.

82. Ô MON SERVITEUR !

Les meilleurs des hommes sont ceux qui gagnent leur vie par leur travail et qui, pour l'amour de Dieu, le Seigneur de tous les mondes, dépensent leur argent pour eux-mêmes et pour leurs proches.

82.

ای بنده من

بهترین ناس آناند که باقتراف تحصیل کنند
و صرف خود و ذَوِی الْقُرْبَى نمایند حُبّاً لِّلّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ.

The mystic and wondrous Bride, hidden ere this beneath the veiling of utterance, hath now, by the grace of God and His divine favor, been made manifest even as the resplendent light shed by the beauty of the Beloved. I bear witness, O friends! that the favor is complete, the argument fulfilled, the proof manifest and the evidence established. Let it now be seen what your endeavors in the path of detachment will reveal. In this wise hath the divine favor been fully vouchsafed unto you and unto them that are in heaven and on earth. All praise to God, the Lord of all Worlds.

Cachée jusque-là sous le voile de la parole, la merveilleuse Épouse mystique est maintenant, par la grâce de Dieu et sa divine bonté, visible comme la lumière éclatante dégagée par la beauté du Bien-Aimé. Ô amis, je témoigne que la grâce est parfaite, l'exposé achevé, la preuve évidente et la cause établie. Voyons maintenant ce que produiront vos efforts dans la voie du détachement. Ainsi, la grâce divine vous est pleinement accordée, comme à ceux qui sont au ciel et sur la terre. Louanges à Dieu, le Seigneur de tous les mondes !

عروس معانی بدیعه که وَرای پرده های بیان
مستور و پنهان بود، بغایت الهی و الطاف ربّانی
چون شعاع منیرِ جمالِ دوستِ ظاهر و هویدا شد.
شهادت میدهم ای دوستان که نعمت تمام و حجت
کامل و برهان ظاهر و دلیل ثابت آمد. دیگر تا
همت شما از مراتب انقطاع چه ظاهر نماید.
كَذَلِكَ تَمَّتِ الْنِعْمَةُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

کلمات مکنونه کنز اسرار است چون دقت در آن نمائید
ابواب اسرار مفتوح گردد.

*The Hidden Words is a treasury of
divine mysteries. When thou ponderest
its contents, the doors of the mysteries
will open.*

*Les Paroles cachées sont un trésor
de mystères divins. Quand tu méditeras
son contenu, les portes des mystères
s'ouvriront.*

‘Abdu'l-Bahá

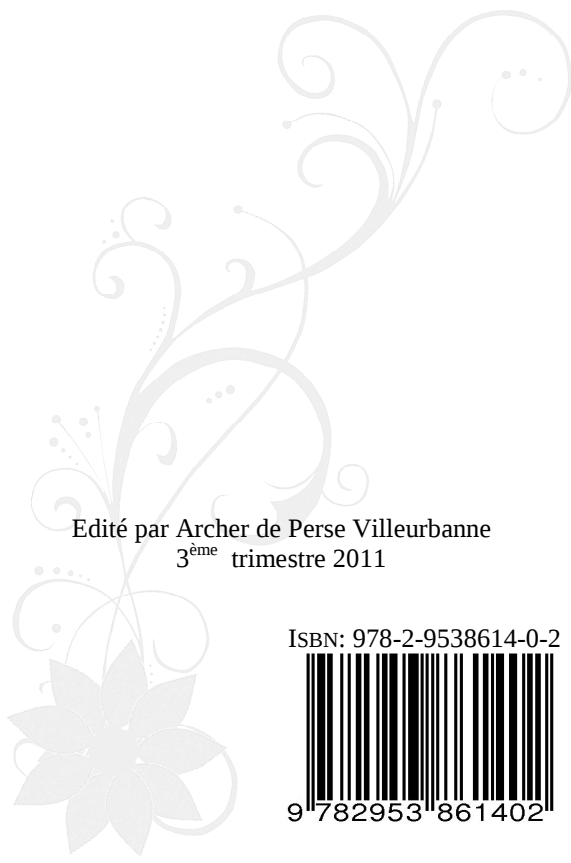

کلمات مکنونه تلاوت کنید و بمضمون دقت
کنید و بموجب آن عمل نمائید.

*Read ye The Hidden Words,
ponder the inner meanings thereof,
act in accord therewith.*

*Lisez les Paroles Cachées, méditez
sur leur signification profonde et
agissez en conséquence.*

‘Abdu'l-Bahá

Edité par Archer de Perse Villeurbanne
3ème trimestre 2011

ISBN: 978-2-9538614-0-2

9 782953 861402